

12.2024
JG 38
#03

RANDKRANT

FR-DE-EN
Traductions
Übersetzungen
Translations

Maandblad over de Vlaamse Rand

Cohousing Vosberg

'Het draait allemaal om samenleven'

PROCUREUR DES KONINGS CAROL VERCARRE
'Het is belangrijk om een eigen beleid te kunnen voeren'

CAMPUS BIERENBERG IN SINT-GENESIUS-RODE
Einde aan 20 jaar gehacketak?

LEVENSKUNST MET RAYMONDA VERDYCK EN ANDRÉ PELGRIMS
De kracht van kwetsbaarheid

MAXIM STORMS MET NUGGETS
En de mens, hij ploeterde voort

DE KETTING

Elisabeth Derveaux (76) uit Tervuren werd door Eliane Roofthoofaangeduid om **de ketting** voort te zetten. Derveaux is gids in Brussel en Tervuren.

INHOUD

- 06 Van Asse tot Zaventem
- 07 De maand
- 13 Markante figuren
- 14 Levenskunst
- 21 Politieke tongen
- 23 Middenin
- 32 Gemengde gevoelens

'Ik leer nog alle dagen bij'

Sinds 1978 woont Elisabeth Derveaux met haar man in Tervuren. 'We trouwden in 1971 en woonden eerst op een appartement in Kraainem. Mijn man was advocaat en wilde zich in Tervuren vestigen. Na een jaar zoeken, kochten we er uiteindelijk een burgerhuis waarin we ook bleven wonen toen mijn man rechter werd. We kregen drie kinderen, nu inmiddels allemaal het huis uit.'

'Tot mijn 55e werkte ik als iconografisch documentaliste voor uitgeverijen zoals Elsevier, het Mercatorfonds,... en voor de televisie. Als beeldredacteur zocht ik beelden bij het woord. Ik stelde brochures en boeken samen over kunst, geschiedenis en wetenschap. Uiteindelijk maakte ik in 2003 een carrièreswitch. Ik werd viertalige stads- en museumgids in Brussel en Tervuren en werkte onder andere voor Europalia. Ik werk ook in Bozar en het Paleis voor Schone Kunsten, waar om de drie à vier maanden een nieuwe tentoonstelling wordt gepresenteerd. Dat is altijd een leerrijke uitdaging. Sinds mijn pensioen blijf ik nog altijd gidsen, onder andere in het Museum voor Midden Afrika. Ik leer nog alle dagen bij.'

Landschapsschilders

De geschiedenis en de kunst van Tervuren inspireert haar enorm. 'In Tervuren kwamen op het einde van de 19e eeuw veel landschapsschilders schilderen. Ze werden bekend onder de naam *De School van Tervuren*. Ik kan uren vertellen over de gemeente en de band met de nationale geschiedenis van België. Wist je dat alle grootheden van de Zuidelijke Nederlanden hier vertoefden voor de jacht? Koning Leopold II bouwde hier het Koloniënpaleis, wat nu het Afrika-paleis is, en het Koninklijk

Museum voor Midden-Afrika. Naast erfgoed en kunst zijn ook de groene omgeving en de geschiedenis grote troeven van Tervuren.'

Fura-gidsen

'Ik ben één van de twaalf Fura-gidsen. Fura is de Latijnse benaming voor Tervuren. Inmiddels zijn er jonge gidsen bijgekomen die onze taak voortzetten. Ik wil kennis delen om mensen te laten genieten van de schoonheid van Tervuren. Ik ben heel gelukkig om hier te wonen. Tervuren is een van de mooiste gemeenten van de Rand, maar tegelijk ook één van de duurste. Onze kinderen kunnen hier niet meer wonen. Ik hoop dat er vanuit de gemeente actie wordt ondernomen om betaalbare woningen aan te bieden.'

Zingen

'Tervuren is nog groen, maar verandert snel. Toen we hier kwamen wonen, was het een dorp. Nu worden er veel appartementsgebouwen opgetrokken, soms ten koste van erfgoed. Het centrum is inmiddels volgebouwd en nu zijn ze aan het bouwen langs de Tervurenlaan. Daar dienden we bezwaar tegen in, om te vermijden dat het groene karakter verloren gaat.'

Derveaux is ook vrijwilligster bij de Koninklijke Heemkundige Kring Sint-Hubertus waarvoor ze meewerkt aan publicaties en tentoonstellingen over cultuur, geschiedenis en kunst van Tervuren. Daarnaast gaat ze veel wandelen en fietsen en zingt ze in drie koren. 'Als ik zing, vergeet ik alles. Het is tegelijk een inspanning en een ontspanning' •

TEKST Joris Herpol – FOTO Filip Claessens

CULTUUR

'Ik wilde een roadmovie maken'

'Dat ge voor rust niet in de buurt van een ontbinding moet zijn', is een van de oneliners in de debuutfilm van Dimitri Verhulst – de regisseur die we tot nog toe als schrijver kennen. In *Waarom Wettelen?* ontspooit een uitvaartplechtigheid tot een droogkomische mars door België.

UIT IN DE RAND

EN OOK

- 09 **Jonge wind Randy Buelens**
'Met mijn metaaldetector vind ik unieke objecten'
- 12 **Op verkenning**
Veel winnaars in het Zeen in Sterrebeek
- 22 **De burgemeester spreekt een laatste keer**
Ingrid Holemans – Zaventem
- 25 **Yule, muziek voor de donkere dagen**
- 26 **Nieuwe politieke meerderheid in 9 van de 19 gemeenten in de Rand**

VERDELING RandKrant december wordt bus-aan-bus verdeeld in Grimbergen, Vilvoorde, Machelen, Zaventem, Kraainem, Wezembeek-Oppem, Tervuren, Overijse en Hoeilaart.

VOLG ONS OOK OP

Instagram

RingRand app

10

'Het is belangrijk om een eigen beleid te kunnen voeren'

Procureur des Konings Carol Vercarre: 'Een apart parket voor het arrondissement Halle-Vilvoorde stelt niemand meer in vraag. Het is heel belangrijk om voor de mensen van deze regio een eigen justitieel beleid te kunnen voeren.'

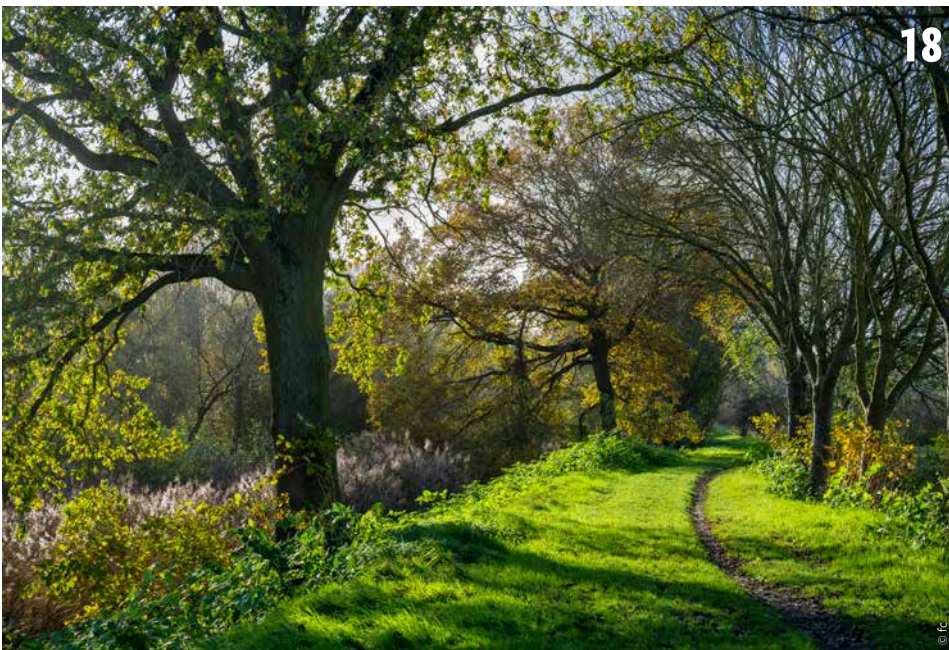
04

24

18

Campus Bierenberg Einde aan 20 jaar gehacketak?

Langs de Paardenstraat en de Bierenberg in Sint-Genesius-Rode ligt al sedert 1963 een universitaire campus. De Vrije Universiteit Brussel (VUB) en de Université Libre de Bruxelles (ULB) deelden die campus, maar sedert 2001 ligt hij er verlaten bij. Komt daar nu verandering in?

GR Groene Gordel - etappe 4 Van Kortenberg naar Grimbergen

'De bus vanuit Vilvoorde zet ons keurig op tijd af aan het station van Kortenberg. Vandaag staat onze langste etappe op het programma. Het is een zeer afwisselend traject over de Brabantse Kouters.'

Campus Bierenberg in Sint-Genesius-Rode

Einde aan 20 jaar gehakketak?

Langs de Paardenstraat en de Bierenberg in Sint-Genesius-Rode ligt al sedert 1963 een universitaire campus. De Vrije Universiteit Brussel (VUB) en de Université Libre de Bruxelles (ULB) deelden die campus, maar sedert 2001 ligt hij er verlaten bij. Nu zou daar verandering in komen, maar aan de decennialange leegstand blijft een wrang randje kleven.

TEKST Luc Vander Elst – FOTO Filip Claessens

De campus werd gebouwd voor de faculteiten biotechnologie en chemie, maar in 1969 scheidden de wegen van VUB en ULB. Ze bleven de campus in Rode nog gezamenlijk gebruiken tot de ULB uit Vlaanderen moest vertrekken. De VUB verhuisde haar universitaire campus in 2001 naar Etterbeek. Twee jaar later stond Bierenberg helemaal leeg en raakte de campus in verval. Drieëntwintig

jaar leegstand liet zijn sporen na: graffiti, vandalisme, verkommering.

Secundair onderwijs

In juli van dit jaar pakte minister Ben Weyts (N-VA), toen nog verantwoordelijk voor zowel onderwijs als Vlaamse Rand, uit met concrete plannen om de campus een nieuwe onderwijsbestemming te geven. De VUB zou

haar deel van de campus verkopen aan het Gemeenschapsonderwijs en minister Weyts zou daarvoor vanuit het Vlaamse Randfonds 4 miljoen euro op tafel leggen voor aankoop en een begin van renovatie. De Afdeling Vastgoedtransacties heeft de site inmiddels geraamd, beide partijen gaan principieel akkoord met een verkoop en bereiden de verkoopovereenkomst voor. Het Gemeenschapsonderwijs geeft aan dat er nood is aan bijkomend secundair onderwijs in deze regio. De minister geeft aan dat de site daarvoor geschikt is. Minister Weyts: 'We geven de site opnieuw een relevante maatschappelijke bestemming die past in de bestaande gewestplanbestemmingen. En we kunnen in deze regio wel wat secundair onderwijs gebruiken.'

Koen Pelleriaux van het Gemeenschapsonderwijs GO!: 'De gewestplannen hoeven inderdaad niet te worden aangepast. Dat is een groot voordeel met het oog op een eventuele vergunningsaanvraag. We moeten nog uitmaken welke soort school hier komt en hoe we met de site omgaan. Eén en ander moet zeker worden gesaneerd en we gaan ervan uit dat de meeste gebouwen moeten worden gesloopt. Het laatste gebouw uit 1991 kunnen we wellicht recupereren en renoveren. Dat is een groot gebouw en de structuur ervan zit ook goed. Het zijn immers altijd labo's en klaslokalen geweest.'

Strategische ligging

Ondertussen is de site ook strategischer gelegen dan in 1963, vooral omdat de fiets-snelweg F207 binnenkort in de buurt loopt. Het treinstation bevindt zich op achthonderd meter van de site. De VUB ziet een verkoop helemaal zitten. Rector Jan Danckaert: 'Wij zijn heel blij dat we dit gebied kunnen verkopen aan de Vlaamse Gemeenschap. Op zich was het terrein heel aantrekkelijk voor private investeerders, maar die konden niet weg door de gewestplanbestemmingen van het terrein.'

Het gebied heeft een bestemming voor (gemengde) gemeenschapsvoorzieningen, een deel woonuitbreiding, een heel klein deel woonpark en in de vallei natuurgebied/natuurreserveaat. De ULB en de VUB hadden altijd de afspraak dat ze de campus samen en in zijn geheel zouden verkopen. De resterende vijf hectare behoort bovendien voor het grootste deel toe aan de ULB en die is niet betrokken bij de deal met het Gemeenschapsonderwijs.

Alleen VUB verkoopt

Dancaert: 'Het idee was inderdaad om samen te verkopen, omdat heel wat stukken moeilijker verkoopbaar zouden zijn wanneer we de interessantste stukken apart zouden verkopen. Ik verneem dat de ULB ook met een mogelijke koper onderhandelt over de verkoop van hun gronden.' De ULB deelt ons alleen mee dat 'zij het gedeelte van de oude campus in Rode dat hen toebehoort wensen te verkopen', maar dat ze 'daar voorts geen commentaar willen aan toevoegen'.

Begrijpelijk, want de vraagprijs voor een vervuilde, verloederde site van aanvankelijk 7,6 ha met een lappendeken aan gewestplanbestemmingen was jaren geleden al tien miljoen euro waard. Of ruim 13 euro/m² voor een gebied waar gigantische investeringen voor nodig zijn en waar het gewestplan doet waarvoor het dient: de nodige randvoorwaarden opleggen. Bovendien ging de ULB ook compleet dwarsliggen toen de Vlaamse Landmaatschappij in 2016 de Siepvijver in de vallei wou aankopen. De VLM wou die vijver van 2,6 ha ecologisch inrichten en er extra waterbuffering voorzien, zodat men in Rode en Alseberg minder vaak last zou hebben van overstromingen. Zeker ook een maatschappelijk heel relevante doelstelling, waar iedere weldenkende instantie zou moeten willen in meegaan. Niet de ULB, die kosten noch moeite spaarde om te procederen in een poging om zelfs de onteigening te voorkomen. In 2021 wees de rechtbank de site uiteindelijk toe aan de VLM, waardoor de huidige site nog slechts vijf hectare groot is.

Geen extra verharding

Decennialang hebben beide universiteiten geprobeerd om een hardere en lucratievere gewestplanbestemming te verkrijgen voor een gedeelte van de campus. Maar de campus ligt naast een beschermd Natura 2000-gebied en heeft een belangrijke verbindingsfunctie tussen andere openruimtegebieden. De Vlaamse overheid wil op de valleiflanken geen bijkomende verharding en heeft een gewestplanaanpassing altijd geweigerd. Terecht, want de campussite helt fel af naar de vallei van de Molenbeek. Dit is geen plek om extra verharding toe te staan. Wie dat toch zou doen, creëert wetens en willens nog grotere problemen voor de bewoners beneden in de dorpscentra, die nu al regelmatig met waterrellende te maken krijgen.

Dat beseft ook de gemeente Sint-Genesius-Rode, want in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van 2009 staat dat 'de beekvalleien zoveel mogelijk bouwvrij moeten worden gehouden'. Al had de gemeente ook wel oren naar de vraag van de universiteiten voor een gewestplanwijziging. Vanuit het standpunt van de gemeente is dat te begrijpen, als er geen zinnige voorstellen en geen

“Onderwijs sluit mooi aan bij de bestemming van het terrein, maar we hebben als gemeente toch belangrijke vragen bij het project.

oplossingen komen voor een grote verloederde site op je grondgebied. Maar dan nog mag de oplossing geen hypotheek leggen op de leefomstandigheden van de bewoners in de dorpskernen benedenstreams. Het is dan ook logisch dat alle mogelijk belangstellende kopers één na één hebben afgehaakt.

Schepen Miguel Delacroix van Sint-Genesius-Rode: 'Ik ken minstens vijf projectontwikkelaars die de rekening hebben gemaakt en die het niet rendabel konden maken. De vraagprijs was veel te hoog, maar de ULB heeft nooit willen wijken. Anderzijds staan we als gemeente ook enigszins sceptisch ten aanzien van de nieuwe plannen. We zijn niet betrokken en we vinden het ook merkwaardig dat de ULB niet is betrokken. Over zo'n project zou er toch overleg moeten zijn tussen alle partijen? De campus ligt vlak naast een woonwijk met overwegend kleine straten. We hebben dus wel wat vragen bij de mobiliteit. De eigendommen van de ULB en de VUB lopen op de site ook sterk door elkaar. Hoe lost men dat op? Een

voordeel is inderdaad dat onderwijs mooi aansluit bij de bestemming van het terrein, maar we hebben als gemeente toch belangrijke vragen bij het project.'

Stevig kostenplaatje

Ook een verlaten en verloederde site kost geld. Een bewakingsfirma waakt al die tijd over de campus en het groen moet ook minimaal worden onderhouden. Bewaking en groenonderhoud alleen kostte de VUB jaarlijks al zowat 30.000 euro. Sedert 2013 betalen beide universiteiten ook een leegstandsbelasting aan de gemeente. Die bedroeg in 2013 nog 4.500 euro per universiteit, maar is sinds 2017 opgelopen tot een jaarlijks bedrag van 22.500 euro per universiteit. Reken even mee: zowel VUB als ULB hebben tot op de dag van vandaag dus 225.000 euro aan leegstandsheffing betaald. Reken bij die simpele rekensom nog wat gerechtskosten en instandhoudingskosten en dan kom je voor beide universiteiten samen snel aan een bedrag van 1 miljoen euro (belastinggeld, toch?) dat werd geïnvesteerd in een verlaten campus, voornamelijk uit speculatief oogmerk.

De plannen die nu voorliggen om hier onderwijs te positioneren, behoren wellicht nog tot de betere oplossingen. Als men dan voor de rest van de site ook een oplossing vindt waarbij er zoveel mogelijk kan worden onthard en er zo weinig mogelijk extra verharding bijkomt. In die zin zou een ruim overleg met alle betrokken partijen alsnog heel nuttig kunnen zijn. Vast staat wel dat de Campus Bierenberg bij geen van beide universiteiten deel zal uitmaken van de opleiding Stedenbouw en Ruimtelijke Planning. Een mooi voorbeeld van ruimtelijke planning kun je het bezwaarlijk noemen. ●

EN Bierenberg Campus in Sint-Genesius-Rode

A university campus has occupied the area along Paardenstraat and Bierenberg in Sint-Genesius-Rode ever since 1963. Shared for decades by the Vrije Universiteit Brussel (VUB) and the Université Libre de Bruxelles (ULB), the property has remained vacant since 2001. In July, Minister Ben Weyts (N-VA), then responsible for Education and the Flemish Periphery, announced detailed plans to establish a new educational role for the campus. The VUB would sell its part of the campus to the Flemish Community Education system, with the Flemish Authorities putting forward €4 million from the Flemish Periphery Fund. Acknowledging the Community Education Department's assessment of a need for additional secondary schools in this area, the Minister has proposed this site as a viable solution. The question now is: what happens next?

© dl

Bedrijven kijken uit naar de Rand

VLAAMSE RAND Almaar meer bedrijven ruilen het Brussels Gewest in voor de Vlaamse Rand. Dat blijkt uit een studie in opdracht van werkgeversorganisatie Voka Metropolitan. Veel heeft te maken met de belastingdruk op bedrijfsgebouwen. Die ligt in het Brussels Gewest gemiddeld drie keer hoger dan in de Vlaamse Rand.

‘De Brusselse gemeenten belasten bedrijven letterlijk weg en organiseren zo een jobvlucht’, zegt René Konings, directeur van Voka Metropolitan. ‘Zaventem is fiscaal het vriendelijkst, Ganshoren het duurst. Voor een gemiddeld kantoorgebouw zal dit jaar in de luchthavengemeente 64.000 euro vastgoedbelastingen afgedragen moeten worden. Voor een kantoorgebouw met dezelfde oppervlakte in het Brusselse Ganshoren zal de rekening oplopen tot 323.000 euro. Dat is vijf

keer zoveel.’

De gemeenten van de Vlaamse Rand zijn vanuit kostenperspectief dus een stuk aantrekkelijker. Daarom kiezen steeds meer bedrijven om zich hier te vestigen. ‘Er is een gevaarlijke grondverschuiving gaande in het economische weefsel van onze hoofdstad’, zegt Konings. ‘De jobs die uit Brussel verdwijnen, zijn immers vaak jobs met hoge toegevoegde waarde die ook heel wat indirecte jobcreatie met zich meebrengen. Een dynamisch economisch centrum kan maar floreren als het een ecosysteem met alle mogelijke jobs huisvest. In pakweg Diegem rijzen nieuwe kantoorgebouwen uit de grond, in Brussel veranderen ze in appartementscomplexen of rusthuizen. De wereld op zijn kop: wordt Brussel de slaapstad van de economisch dynamische Rand?’ - TD

Bedrijf gezocht voor meer groen

ZEMST Natuurpunt is op zoek naar een bedrijf dat wil investeren in de uitbreiding van het Dalemansbos, dat deel uitmaakt van het natuurgebied De Wormelaar in Zemst. De bosuitbreiding van 1,44 ha past in het project *Business for Nature* van Natuurpunt, waarbij bedrijven kunnen bijdragen aan natuurherstel en tegelijkertijd hun maatschappelijke betrokkenheid tonen. Een bedrijf dat een tijd geleden interesse toonde, haakte onlangs af en dus is de zoektocht naar een nieuwe partner gestart.

‘Het project biedt een uitgebreid pakket aan diensten, waaronder de aankoop van de grond, de inrichting, het beheer van het bos en zelfs de organisatie van een gepersonaliseerd plantevent. De volledige bosuitbreiding van 1,44 ha wordt aangeboden voor 28.800 euro, wat overeenkomt met 144 personeelsleden of klanten’, klinkt het bij Natuurpunt. ‘Ook een formule voor 1 ha voor 100 personeelsleden voor een bedrag van 20.000 euro is mogelijk. Bedrijven kunnen ook beslissen om het project te delen met een ander bedrijf, wat de drempel om mee te doen verlaagt.’ - TD

 www.natuurpunt.be/natuurpark-rivierenland

© dl

© di

OverKophuis voor jongeren

GRIMBERGEN Het OverKopnetwerk Halle-Vilvoorde heeft een nieuw huis geopend aan de Hogesteenweg in Grimbergen. In zo'n OverKophuis kunnen jongeren van 12 tot 25 jaar terecht voor allerlei activiteiten en ze vinden er een luisterend oor of gepaste hulp wanneer ze minder goed in hun vel zitten. 'Het multidisciplinair team van het OverKop-huis bestaat uit een eerstelijnspsycholoog, een jeugdwereldwerker en een jeugdwerker', vertelt bevoegd schepen Trui Olbrechts (cd&v). 'Hulp wordt laagdrempelig aangeboden. De ondersteuning is volledig kosteloos. Is er nood aan verdere ondersteuning dan verwijst het OverKophuis, in overleg met de jongere, door naar de juiste gespecialiseerde hulpverlening.' - TD

i Het OverKophuis vind je aan de Hogesteenweg nr. 22. Het is open op woensdag van 12 tot 18 uur en op vrijdag tussen 16 en 20 uur.

Veel geld voor restauratie kerk

ALSEMBERG De gemeente Beersel moet flink in de buidel te tasten voor de nieuwe fase van de restauratie van de Onze-Lieve-Vrouwekerk in Alseberg. De kerkfabriek co-financierde eerder al de restauratie van de kleine toren. Nu blijkt dat ook de grote toren dringend moet worden opgeknapt, maar het geld van de kerkfabriek is op. De gemeente zal dus het geld voor de verdere restauratie zelf moeten ophoesten. Er is slechts één aannemer kandidaat om de werken uit te voeren en dat drijft de prijs flink op. In plaats van de eerder geschatte 1,5 miljoen euro rekent de aannemer 3,2 miljoen euro voor de restauratie van de grote toren. De gemeente Beersel kan rekenen op 440.000 euro Vlaamse subsidies, maar zal de rest in haar eigen budget moeten gaan zoeken. De gemeente laat weten dat er over de prijs nog wordt onderhandeld met de aannemer, maar dat de restauratie sowieso ten koste zal gaan van andere projecten. - TD

© di

- In de Plantentuin van **Meise** kan je van 19 december tot 5 januari genieten van het betoverende lichtfestival Winter Floridylle.
- **Wemmel** heeft als laatste gemeente van Vlaams-Brabant een nieuw gemeentebestuur met een coalitie tussen LB-Wemmel en Intérêts Communaux-Gemeentebelangen.
- **Dilbeek** en 3Wplus starten met de renovatiewerken van de vroegere muziekacademie van **Groot-Bijgaarden**, die wordt omgevormd tot een kinderdagverblijf met 24 extra plaatsen.
- In **Sint-Pieters-Leeuw** is in de kerktuin aan de Rink een herdenkingsmonument onthuld voor de slachtoffers van seksueel misbruik in de kerk.
- **Sint-Pieters-Leeuw** wil een woonuitbreidingsgebied langs de landelijke Vogelstraat in Zuun omzetten in open ruimte.
- **Linkebeek** heeft met Roel Leemans na meer dan een halve eeuw opnieuw een Nederlands-talige schepen.
- In het park van **Diegem** plantte de gemeente, in samenwerking met lokale basisscholen, 30.000 boerenkrokussen aan.
- De provincie Vlaams-Brabant gaf een subsidie voor de nieuwe hemelwater- en droogteplannen van **Machelen, Vilvoorde, Halle en Linkebeek**.
- 45 van de 65 gemeenten in Vlaams-Brabant hebben een afgewerkt hemelwater- en droogteplan, goed voor 669.000 euro aan provinciale subsidies.
- De Spaanse gemeenschap in **Vilvoorde** hield een inzamelactie voor de slachtoffers van de watersnood in het zuidoosten van Spanje.
- In de Nerviersstraat in **Asse** opende een **carwash** voor fietsen.

Histories van bij ons

PAJOTTENLAND Auteur Maurits Van Liedekerke uit Herne heeft een nieuw boek uit met verhalen uit het Pajottenland. In *Histories van bij ons* heeft Van Liedekerke het over het belang van Pol de Mont voor de Vlaamse Beweging. De Wambekenaar schreef in 1924 de ode *Aan mijn Pajottenland*, een lang gedicht over het leven in het Pajottenland van toen. Hij maakte ook militante poëzie. In het tweede deel van het boek gaat het over de Brusselse afdeling van de Belgische Werklieden Partij (BWP) en hun drang om katholieke Pajotten te overtuigen. Het derde en laatste verhaal vertelt over hoe en waarom Edingen tot Wallonië ging behoren. - TD

i *Histories van bij ons* kost 25 euro. Het boek is te koop in de Standaard Boekhandel in Halle en Lennik, bij De Knijf in Gooik en in de boekhandel op de markt in Lennik. Bestellen kan je ook via maurits.vanliedekerke@telenet.be

- De Tesla van de politiezone **Zaventem**, die 120.000 euro heeft gekost, staat na vijf jaar nog altijd in de garage omwille van een inschrijvingsdocument dat niet in orde raakt.
- Omdat er steeds langere files staan, worden de verkeerslichten aan het kruispunt in **Groenendaal** ter hoogte van de ecoreaduct opnieuw afgesteld.
- Het voormalige stationsgebouw van **Groenendaal**, dat grondig gerenoveerd moet worden, staat te koop voor 180.000 euro.
- De politie van **Kapelle-op-den-Bos**, **Londerzeel**, **Meise** (KLM), de politie van **Grimbergen** en de politie van **Kampenhout-Steenokkerzeel-Zemst** (KASTZE) hebben tijdens een gezamenlijke actie 93 processen-verbaal uitgeschreven wegens het gebruik van de gsm achter het stuur.
- Aan de Margavijver in **Diegem** zijn stropers met vis van visclub De Lustige Kabuisvissers aan de haal gegaan.
- Om sluikestorten te voorkomen, wil het Agentschap Wegen en Verkeer parkeerstroken schrappen aan de bedrijvzone Cargovil op de grens van **Vilvoorde**, **Zemst** en **Grimbergen**.
- In de loop van april of mei 2025 start het Agentschap Wegen en Verkeer met het onderhoud van de tunnel van de E411 in **Tervuren**.
- Het volgende vliegtuig van Brussel Airlines zal een speciale beschildering meekrijgen die is opgedragen aan het Atomium.
- Het omvormen van de oude pastorij tot brasserie in **Sint-Stevens-Woluwe** zal 1,7 miljoen euro kosten, of 430.000 euro meer dan oorspronkelijk geraamd.
- De titel van beloftevolle KMO van het jaar 2024 van Unizo Vlaams-Brabant en Brussel ging naar Eventpay uit **Merchtem**, een snelgroeiend bedrijf dat cashloze betaaloplossingen aanbiedt in de horeca, sportclubs, verenigingen en op evenementen.
- Een voormalige carwash aan de Mechelsesteenweg in **Vilvoorde**, waar 50 krakers verbleven, is ontruimd op bevel van de burgemeester. – JH

Derde Taalbarometer Vlaamse Rand

VLAAMSE RAND Het Brusselse Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum (BRIO) heeft voor de derde keer de taalsituatie in de Vlaamse Rand onderzocht in opdracht van de Vlaamse overheid. De Taalbarometer Vlaamse Rand peilt om de vijf jaar naar het dagelijkse taalgebruik in de Rand. 'Met de Taalbarometer gaan we op zoek naar een antwoord op een aantal pertinente vragen', legt onderzoeker Mathis Saeyns uit. 'Brussel en de Vlaamse Rand zijn twee aparte entiteiten, maar ze zijn op een complexe manier met mekaar verweven. Veel tendensen lopen gelijk. Net als in Brussel is de taaldiversiteit ook in de Vlaamse Rand opnieuw toegenomen. De Taalbarometer kijkt naar de uitdagingen op dat vlak, maar zeker ook naar de opportuniteiten. Hoe kan de Vlaamse Rand het best omgaan met de taalkundige veranderingen? Zorgt de stadsvlucht vanuit Brussel voor verdere verfransing of voor een internationalisering van deze regio? En leidt dat tot meertalige Randbewoners? Welke rol heeft het Nederlands in de Vlaamse Rand? Op die vragen zocht de derde Taalbarometer Vlaamse Rand een antwoord. – TD

📍 De derde Taalbarometer Vlaamse Rand wordt op 13 december om 14 uur voorgesteld in GC de Moele in Linkebeek. Deelname aan de studiedag is gratis, maar op voorhand inschrijven is nodig. Dat kan via www.briobrusseel.be/nieuws.

📍

Nieuw Wilderspark

SINT-PIETERS-LEEUV In Sint-Pieters-Leeuw krijgt het nieuwe park achter het Wildersportcomplex stilaan vorm. Het Wilderspark, met onder meer grashevels, bloemenweides en zitplekken, zal ook als locatie dienen voor de opvang van het hemelwater dat van de Bergensesteenweg komt. Daartoe zijn intussen vier bekken aangelegd met betonnen keerwanden. Over de bufferbekken is een vlonderbrug geplaatst. Ook van de halfverharde paden wordt momenteel werk gemaakt. Tegen volgende zomer moet de nieuwe groene plek in Sint-Pieters-Leeuw helemaal klaar zijn. Het gemeentebestuur wil dat het Wilderspark een plek wordt waar jong en oud kunnen genieten van een rustige groene omgeving. – TD

Minder bussen, minder treinen

VLAAMSE RAND Busmaatschappij De Lijn vermindert vanaf 6 januari haar aanbod in de Vlaamse Rand. 'Dat is nodig om de betrouwbaarheid van de dienstverlening te garanderen', klinkt het bij de vervoersmaatschappij. De Lijn kampt met een tekort aan chauffeurs, vooral in de Vlaamse Rand. 'We kampen al enige tijd met een tekort aan personeel in bepaalde regio's waar de arbeidsmarkt bijzonder krap is', aldus De Lijn. 'Deze problematiek treft ook een aantal van onze exploitanten. Daarnaast is ons voertuigenpark verouderd en stromen nieuwe bussen erg laat binnen; intussen zijn de vertragingen bij de leveranciers opgelopen tot twee jaar. Dat betekent dat we soms niet alle ritten kunnen rijden omwille van een ontbrekende chauffeur of een niet inzetbare bus.' Op routes waar veel bussen rijden, zijn er daarom vanaf 6 januari minder ritten gepland.

Ook spoorwegmaatschappij NMBS voert een aanpassing door in haar dienstverlening. Op de lijn 60 Dendermonde-Brussel zal er vanaf 16 december nog maar 1 stoptrein per uur van en naar Brussel-Noord rijden. Ook die beslissing kan op weinig begrip rekenen bij de reizigers. Volgens hen zitten de treinen nu al overvol. Met een petitie willen pendelaars uit Asse, Merchtem en Opwijk voorkomen dat de NMBS het aantal treinen van treinlijn 60 Dendermonde-Brussel afbouwt. De petitie was op 19 november al meer dan 2.200 keer ondertekend. – TD

NIEUW

Volg het nieuws uit onze regio nu ook via de gratis downloadbare Ring&Rand app.

‘Met mijn metaaldetector vind ik unieke objecten’

Randy Buelens (26) woont al heel zijn leven in Strombeek-Bever, net als zijn ouders en grootouders. Hij studeert aan de Thomas More Hogeschool in Mechelen waar hij in het laatste jaar zit van zijn bachelor Leerkracht Secundair Onderwijs met de vakken geschiedenis en techniek. Daarnaast heeft hij zopas een boek gepubliceerd en zet hij zich lokaal in voor de politiek.

TEKST Michaël Bellon – FOTO Filip Claessens

Wanneer ervaar je echte geluismomenten?

‘Echte geluismomenten zijn de momenten die ik met mijn dierbaren kan doorbrengen. Voor mij komt dat absoluut op de eerste plaats. Zolang mijn dierbaren en ik gezond zijn, ben ik gelukkig.’

Wat zou je meteen doen als je eerste minister was?

‘In België zijn er veel te veel politici. Dat is een enorme kost voor een klein landje. Laten we beginnen met daar iets aan te doen om zo het begrotingstekort aan te kunnen pakken.’

Welk voorwerp zou je niet kunnen missen, behalve je smartphone?

‘Mijn metaaldetector. Ik zoek al zo’n zes jaar met de metaaldetector naar overblijfselen uit het verleden. Wekelijks vertoef ik enkele uurtjes in de bossen of de velden in de buurt. In mijn boek *Vliegveld Grimbergen 1939-1946. Van aanleg tot White Tie*, dat ik

zopas samen met luchtvaartjournalist Frans Van Humbeek heb uitgegeven, spelen mijn metaaldetectievondsten een belangrijke rol. We hebben geprobeerd de geschiedenis te vertellen vanuit fysieke overblijfselen. Daardoor werd het een heel tastbaar boek met een persoonlijke touch.’

Wat is het beste dat de digitale wereld heeft voortgebracht?

‘De digitale wereld heeft heel wat voordelen. Het belangrijkste is misschien wel dat we overal en altijd met elkaar verbonden kunnen zijn. In veel opzichten is dit goed, bijvoorbeeld om eenzaamheid tegen te gaan. Anderzijds heeft het ons ook juist verder uit elkaar gehaald. Denk bijvoorbeeld maar aan hoe we op restaurant gaan, waar iedereen vervolgens op zijn smartphone zit te tokkelen in plaats van met elkaar te praten.’

Wat is het meest speciale dat je persoonlijk al hebt meegemaakt?

‘Met mijn metaaldetector heb ik al heel

wat unieke objecten kunnen terugvinden. Zogenaamde *dogtags* bijvoorbeeld, een soort naamplaatje die Amerikaanse soldaten droegen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Toen ik ze vond, had ik één doel: de dogtags terugbrengen naar hun families in de Verenigde Staten. Dat lukte me ook, en het haalde zelfs het nieuws in de Verenigde Staten. Zo’n verhalen kan je ook terugvinden in mijn boek.’

Wat wil je later worden?

‘Ik wil heel graag iets doen dat met geschiedenis of erfgoed te maken heeft. Dat zou leerkracht geschiedenis kunnen zijn, archeoloog, of misschien wel schepen van erfgoed, wie weet.’

Welk(e) serie/film/muziek/boek/beeld wil je iedereen aanraden?

‘Aan ons boek over het vliegveld van Grimbergen hebben Frans en ik meer dan vijf jaar gewerkt. Geen eenvoudige zaak wanneer je als jonge kerel nog les volgt en een sociaal leven probeert te onderhouden. Maar ik ben trots op het resultaat.’

Wat is het mooiste plekje in je omgeving?

‘Ongetwijfeld het Lintbos in Grimbergen. Je kan er prachtig wandelen en daarnaast is het ook een historische locatie natuurlijk. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was het bos een vliegveld. Ik heb een persoonlijke band met deze locatie omdat ik er de laatste jaren vele uren onderzoek heb gedaan voor mijn boek.’

‘Het is belangrijk om een eigen beleid te kunnen voeren’

Ruim een jaar geleden volgde Carol Vercarre Ine Van Wymersch op als Procureur des Konings in Halle-Vilvoorde. Een parket dat een bijzondere plaats inneemt in de Belgische justitie. Welke accenten wil ze leggen?

TEKST Anne Peeters – FOTO Filip Claessens

Jouw voorganger Ine Van Wymersch werd nationaal drugscommissaris. De aanpak van drugs was een van haar prioriteiten. Wat zijn jouw doelen?

‘Drugs zijn ook voor mij een prioriteit. Met de politie doen we acties om drugs in het verkeer en in schoolomgevingen aan te pakken. Met de rechtbank overwegen we om een drugsbehandelingskamer voor gebruikers te voorzien. We hebben het anoniem drugsmeldpunt van de provincie waar burgers verdachte situaties kunnen melden, zodat politie en parket die verder kunnen onderzoeken. We werken met de federale gerechtelijke politie en de lokale politiezones op de criminele organisaties die cannabisplantages opzetten.’

‘Daarnaast zetten we ook in op de problematiek van intra-familiaal geweld en de bescherming van minderjarigen. Helaas zijn er hiervoor in de Rand veel te weinig voorzieningen. Het nieuwe Vlaams regeerakkoord pleit toch voor de versterking van de Rand en een inhaalbeweging voor de historische investeringsachterstand in onder andere Halle-Vilvoorde voor wat betreft jeugd- en welzijnsvoorzieningen, zorgaanbod en dergelijke. Daar ben ik heel blij mee, want we botsen op onze limieten qua hulpverlening. Daarnaast streven we naar een veiliger verkeer en een veilige luchthaven. Voor de luchthaven

hebben we een apart veiligheidsplan dat focust op verschillende criminele fenomenen.’

Brussel-Halle-Vilvoorde neemt een speciale plek in de Belgische politiek in. Is het parket Halle-Vilvoorde vandaag een vaststaand feit of wordt het nog in vraag gesteld?

‘Een apart parket voor het arrondissement Halle-Vilvoorde stelt niemand meer in vraag. Het is heel belangrijk om voor de mensen van deze regio een eigen justitieel beleid te kunnen voeren. Brussel heeft als hoofdstad haar eigen uitdagingen, die wij hier ook ondervinden want het is natuurlijk wel zo dat de grootstedelijke criminaliteit naar de Rand uitdijt, maar anderzijds hebben wij onze eigenheden. De regio is een mix van dichtbevolkte, geïndustrialiseerde buurten, waar we meer de grootstedelijke criminaliteit zien, en een meer landelijke omgeving, waar er problemen zijn met milieucriminaliteit, dierenwelzijn, sluikestorten,... Zaken die we in de Rand ook proberen aan te pakken.’

Aan de ene kant heb je de grootstedelijke criminaliteit, aan de andere kant de meer residentiële en landelijke invloed. Hoe pas je je strafbeleid aan die twee ‘snelheden’ aan?

‘Voor verschillende fenomenen stippelen we

een specifiek beleid uit. Voor bepaalde feiten zoals gsmgebruik achter het stuur, diefstallen, cybercrime of lachgas hebben we met collega’s en politie overleg over de aanpak. Hoe voeren we het onderzoek? Welke feiten komen in aanmerking voor een bemiddeling of een geldboete? Voor welke feiten wordt er via snelrecht gedagvaard voor de rechtbank? Wanneer trekken we onmiddellijk het rijbewijs in? Enzovoort. Op die manier probeer je te zorgen voor coherentie. Je wil niet dat elke magistraat lukraak moet beslissen over elk dossier dat op zijn of haar bureau belandt. We werken zoveel mogelijk *ketengericht*. Per materie proberen we een beleid uit te werken met iedereen die daarbij betrokken is. Rond intra-familiaal geweld bijvoorbeeld hebben we nu het Veilig Huis in Halle, waar we inzetten op het doorbreken van die keten van geweld, en waar we gezinnen – zowel slachtoffers als daders – ondersteunen.’

Als je door het verschillende profiel van de verschillende parketten een tweesporenbeleid moet voeren, is justitie dan nog wel gelijk voor iedereen?

‘Ik begrijp die vraag. Wij hebben bijvoorbeeld minder capaciteit dan de grotere parketten, maar met de beperkte capaciteit kan je toch proberen om kort op de bal te spelen. Hiervoor werken we goed samen met de politien en inspectiediensten, en met de lokale besturen. Zo hebben we regelmatig tijdelijke projecten om overlast aan te pakken, waarbij de burgemeester aan bepaalde personen een plaatsverbod kan opleggen en zijn diensten inschakelt om te bemiddelen. Wanneer de zachte aanpak niet werkt, staan politie en parket klaar om verder op te volgen. Idem voor fenomenen zoals malafide bedrijfjes die zich niets aantrekken van de regelgeving. Als Brussel daar sterker op inzet, zien we een verschuiving van het fenomeen naar de Rand. Wanneer wij er dan op inzetten, verschuift het weer naar andere regio’s. In een ideale wereld kunnen alle parketten er even hard op inzetten en heb je die verschuivingen niet, maar de realiteit is helaas anders.’

Advocaten gaan er soms van uit dat jouw parket strenger is dan de Brusselse justitie die vaak minder tijd heeft om kleine criminaliteit

FR ‘Il est important de pouvoir mener sa propre politique’

Il y a plus d’un an, Carol Vercarre a succédé à Ine Van Wymersch au poste de procureure du Roi de Halle-Vilvoorde. ‘La création d’un parquet distinct pour l’arrondissement de Halle-Vilvoorde n’est plus remise en question par personne. Il est très important de pouvoir mener notre propre politique judiciaire pour les habitants de cette région. Bruxelles, en tant que capitale, a ses défis que nous connaissons également ici, car il est vrai que la criminalité métropolitaine s’étend au Rand, mais d’un autre côté, nous avons aussi nos particularités. La région est un mélange de quartiers densément peuplés et industrialisés, où l’on observe davantage de criminalité métropolitaine, mais aussi d’un environnement plus rural, où l’on rencontre des problèmes de décharges illégales, de bien-être animal ou de criminalité environnementale.’

te vervolgen. Nederlandstalige parketten zouden repressiever zijn dan Franstalige. Ben jij het daarmee eens?

‘Nee, niet noodzakelijk. We merken wel dat de Franstalige onderzoeksrechters in Brussel soms minder snel iemand in voorhechtenis zullen zetten in afwachting van een proces, maar is dat dan omdat zij minder streng zijn of zijn er andere overwegingen die meespelen? Bijvoorbeeld omdat ze een hele reeks voorleidingen hebben die dag, of omdat er slechts een beperkte capaciteit is in de gevangenissen zodat ze toch keuzes moeten maken? Of hebben zij misschien andere prioriteiten, maken ze andere beleidskeuzes?’

Ook de taalkwestie blijft spelen. Een heel aantal beklagden vraagt een taalwijziging aan naar het Frans, wat leidt tot extra werkdruk, extra kosten en soms absurde situaties. De taalwetgeving maakt het behoorlijk ingewikkeld. Hoe kijk jij daarnaar?

‘Wij hebben die tweetaligheid en wij moeten rekening houden met de taalwet. Als mensen hun procedure in het Frans willen, dan verwijzen we hen door naar Franstalige collega’s die gedetacheerd zijn van uit het Brusselse parket. Of het eenvoudiger kan? Ik zou heel blij zijn als de volgende regering daar iets aan doet. De taal van de plaats waar de feiten gepleegd zijn: zo eenvoudig kan het zijn. Als je in Brugge, Tongeren of Antwerpen een diefstal pleegt, word je daar als dat nodig is berecht met een tolk. Bij ons zien we ook een hele reeks uiteenlopende nationaliteiten die geen Nederlands of Frans spreken. Zij moeten zich in de rechtbank ook behelpen met een tolk. Het zou veel simpeler zijn om dat systeem gewoon op iedereen toe te passen die in Halle-Vilvoorde een misdrijf pleegt.’

Het gesloten asielcentrum van Steenokkerzeel ligt in jouw werkgebied. Klopt het dat je zelf ooit een repatriëring hebt bijgewoond?

‘Ja. Enkele jaren geleden kwamen er veel klachten binnen van mensen die gerepatriëerd werden. Dat het er heel hardhandig aan toe ging, inhumaan. Ik vind het belangrijk dat je dan ter plaatse gaat om te kunnen oordelen hoe dat in de praktijk verloopt. Ik sluit niet uit dat het af en toe misloopt; als je er niet bij bent, kan je het niet weten, maar ik merkte

toen dat de begeleiding er wel was, alle voorzieningen en mensen om de uitwijzing op een correcte manier te laten verlopen. Ik ben trouwens niet de enige magistraat die regelmatig op plaatsbezoek gaat. Wij gaan vaak mee met de politie op speciale acties in verband met verkeercontroles, drugs aan schoolomgevingen, horeca-controles en illegale economie. We doen dat omdat we het belangrijk vinden om onze politiediensten te ondersteunen. Die zijn in de Rand vaak onderbemand en doen zoveel mogelijk met weinig mensen. Ze ondersteunen ons heel goed. Dan is het belangrijk dat je die erkenning geeft.’

Justitie heeft de digitale (snel)trein gemist, de gebouwen zijn vaak oud en versleten, de middelen zijn schaars. Het parket van Halle-Vilvoorde is gevestigd in het oude rusthuis van Asse. Hoe kijk jij naar de situatie?

‘Er moeten dringend meer budgetten komen, want het is onvoorstelbaar. We kunnen amper nieuw personeel aanwerven, maar ondertussen gaan er mensen met pensioen of ze vinden een andere baan, én er komt steeds meer nieuwe wetgeving die politie en justitie moeten handhaven. Momenteel zitten we qua administratieve ondersteuning met een enorm tekort. Je kan de mensen

niet blijven vragen dat ze nog maar eens een tandje willen bijsteken. Op een bepaald moment gaan we keuzes moeten maken. Waarop zetten we nog in? Da’s niet eerlijk ten opzichte van de burgers, de politie, de besturen. Door alle besparingen kunnen we onze rol niet meer spelen. Keer op keer op keer worden er veel te weinig middelen voorzien. Ook voor de partners die met ons samenwerken is dat moeilijk. Wetsdokters, tolken, gerechtspychiaters en psychologen,... die te weinig of laattijdig uitbetaald worden. Dan hoeft het niet te verbazen dat sommigen afhaken. Dat is heel frustrerend.’

De job van Procureur des Konings is intensief. Wat doe jij om te ontspannen en jouw work-life balans in evenwicht te houden?

‘Ik ga elke dag met onze hond wandelen in de mooie velden en bossen rond Beersel. We wonen midden in het groen. En herkenbaar voor veel ouders: er gaat nogal wat tijd op aan het rondrijden van de kinderen naar al hun hobby’s. Ze zijn nu 17, 15 en 12. Ze zijn intensief bezig met de wereld te verkennen. Ik ga ook graag terug naar de zee, waar ik vandaan kom. Dat is pure ontspanning. Wandelen en uitwaaien, en afspreken met de vrienden en familie die daar nog wonen.’ ●

📍 **NAAM** Carol Vercarre – **WOONPLAATS** Beersel – **BEROEP** Procureur des Konings in Halle-Vilvoorde

Veel winnaars in het Zeen in Sterrebeek

Met de recent goedgekeurde Europese Natuurherstelwet krijgt de natuur meer kansen, zowel in de wettelijk erkende natuurgebieden als daarbuiten. Zowel in grotere gebieden als in kleinere parken, zoals het Zeen in Sterrebeek.

TEKST Herman Dierickx – FOTO Filip Claessens

De projecten in de grote Europees beschermde natuurgebieden van het Natura 2000-netwerk zijn natuurlijk van een ander kaliber dan die van een beperktere omvang, maar soms zijn deze laatste niet te onderschatten. Zo'n voorbeeld vind je in het Zeen in Sterrebeek, waar veel partners het beste van zichzelf hebben gegeven om een stevige groene vlek te realiseren op basis van suggesties en voorstellen van omwonenden.

Metamorfose

Toen ik de plek zo'n twintig jaar geleden bezocht, dacht ik dat ze verloren was voor de maatschappij. Er lag een stort, de kleine Maalbeek was een open riool, het stukje park gaf een desolate indruk. Kortom: treurnis en miserie. Hoe anders ziet het er vandaag uit! Het stort is gesaneerd, de beek is een waterloop vol leven en het uitgebreide bos krijgt alle ontwikkelingskansen. Ja, zo kan het dus ook.

Je vindt er genietende wandelaars, spelende kinderen en natuurliefhebbers op een

kluitje bij elkaar. Verschillende overheden en instanties hebben hier veel in geïnvesteerd om het tot de aangename plek te maken die het vandaag is. De vlakbij gelegen Chiro-lokale maken het voor de jeugd wel heel makkelijk om aan natuurbeleving te doen.

Inspirerend voorbeeld

Met de uitgevoerde inrichtingswerken heeft de natuur hier veel kansen gekregen, en daarvoor past dit gebied perfect in de geest van de vermelde Natuurherstelwet. Het is een realisatie die als inspiratie kan dienen voor veel andere locaties in de Vlaamse Rand. De

🗨 Het stort is gesaneerd, de beek is een waterloop vol leven en het uitgebreide bos krijgt alle ontwikkelingskansen. Ja, zo kan het dus ook.

aandacht voor recreatie, mobiliteit en sport is geen must voor nieuwe projecten in het kader van de Natuurherstelwet, maar is zeker meegenomen. Een korte enquête bij de passanten leert alleszins dat ze heel tevreden zijn met de site. Sommigen komen hier zelfs dagelijks langs.

Het grote voordeel van het Zeen is dat het redelijk groot is in vergelijking met andere plaatsen waar men dit soort realisaties kan doen. Met bijna tien hectare heb je veel mogelijkheden om het gebied op te delen in verschillende zones, en dat mag je hier geslaagd noemen. Dat is lang niet altijd en overal mogelijk. Alleen al voor die variatie kan je naar hier komen, want elk seizoen biedt totaal andere beelden. Dat maakt de beleving alleen maar groter.

Kwelgebied

In tegenstelling tot andere projecten aan waterlopen heeft men in het Zeen rekening gehouden met de kwelzones nabij de kleine Maalbeek. Deze zones, met opstuwend grondwater, zijn belangrijk voor het kwaliteitsvol blauwgroene netwerk in de Rand en daarbuiten. Op veel plaatsen worden die zones volledig over het hoofd gezien. Dikwijls heeft men er zelfs geen weet van dat ze er liggen. Hier is er speciale aandacht aan geschonken. Het is eens wat anders. En vooral een opsteker als je weet dat we

9 MARKANTE FIGUREN †

Senne Rouffaer

Veel meer dan Kapitein Zeppos

Het jeugdfeuilleton Kapitein Zeppos bracht Grimbergen naar Senne Rouffaer eeuwige roem, maar die rol was maar een beperkt deel van zijn indrukwekkende carrière als regisseur en acteur.

TEKST Luc Vander Elst – FOTO uit de film *De man die zijn haar kort liet knippen* van André Delvaux

de voorbije zeventig jaar meer dan driekwart van de kwelgebieden in de Rand zijn kwijtgespeeld.

Vanop het vlonderpad kom je dicht bij de waterloop. Zeker bij hoge waterstanden is dat een fijne belevenis. Gelukkig is het feitelijke bronbos niet toegankelijk: de vegetatie is er gewoon te kwetsbaar. Als je voldoende andere plekken hebt om te wandelen en te ravotten, stoort dat geenszins en de natuur is er mee gebaat.

Hopelijk inspireert de combinatie van de boomgaard en de ingezaaide bloemenweide menigeen die thuis ook zoiets wil realiseren. Het is een plek met veel leven, al ziet ze er in deze tijd van het jaar misschien wat leeg uit. Vergis je niet: winter en zomer zijn hier veel planten en dieren aanwezig, het ene seizoen al wat zichtbaarder dan het andere. En als je timing goed zit, pik je binnen enkele jaren zeker een stukje fruit mee als de bomen volhangen met zoveel lekkers.

Het Zeen is een opsteker voor groot-Zaventem, want in het verleden zijn hier veel natuurwaarden verloren gegaan aan megalomane industrie-, kantoor- en woonprojecten. Dat men deze groene snipper opwaardert, is geen overbodige luxe. De omwonenden snakken naar meer groen, en dat vinden ze nu vlak bij de deur.

Het project kadert in het grotere geheel van de herinrichting van de Woluwe en haar omgeving. Daar heeft men intussen zwaar op ingezet, nog veel andere initiatieven zullen volgen. Een recente realisatie vind je in Diegem, aan het kruispunt van de Woluweaan en de Haachtsesteenweg ter hoogte van de Broekstraat. Stilaan krijgt de Woluwe de aandacht die ze verdient, en in de Vlaamse Rand ziet de vallei er steeds groener uit. Dat is geen moment te vroeg, als je weet dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest haar groene huiswerk aan de Woluwe al meer dan twintig jaar geleden maakte. Eindelijk komt er hier nu stilaan een kwalitatieve, groene verlenging van op het Vlaamse grondgebied. ●

Senne Rouffaer werd geboren op 19 december 1925 in Kapellen. De Tweede Wereldoorlog verhinderde enig voortstuderen na het middelbaar onderwijs en na de oorlog ging hij aan de slag als bankbediende. Hij volgde dictielessen en studeerde aan het Conservatorium van Antwerpen. Rouffaer was ondertussen getrouwd en werd vader van vier zonen: Peter, Vincent, Bruno en Bart. Hij zette toen al de eerste stappen in het amateurtheater en acteerde van 1951 tot 1956 bij het Reizend Volkstheater. Vanaf 1956 engageerde de Brusselse KVS hem. Het gezin verhuisde naar Jette en kort daarna naar Grimbergen. Als theaterman *pur sang* bouwde Rouffaer zijn theatercarrière uit. Hij regisseerde bij de KVS meer dan dertig voorstellingen en had er de artistieke leiding van 1972 tot 1992. Daarnaast doceerde hij jarenlang aan de conservatoria van Antwerpen en Brussel.

Kapitein Zeppos

In 1964 kwam de grote doorbraak voor televisie als Kapitein Zeppos. Het werd een iconisch jeugdfeuilleton en Rouffaer zou voor eeuwig en altijd vereenzelvigd worden met de figuur van Kapitein Zeppos. De reeks werd in heel wat Europese landen uitgezonden en ook de inwoners van onder meer Australië, Nieuw-Zeeland, Canada en Japan maakten kennis met Kapitein Zeppos. De toenmalige BRT maakte na Zeppos nog heel wat uitstekende jeugdreeksen in eigen huis: Johan en de Alverman, Axel Nort, Midas, Fabian van Fallada, Keromar en De Kat. Tussen 1965 en 1973 regisseerde Senne Rouffaer ze één voor één. Tegelijk bleef hij heel actief als acteur en regisseur in het theater en speelde hij hoofdrollen en bijrollen in bekende Vlaamse films van André Delvaux, Harry Kümel, Marc Didden en Dominique Deruddere.

Zijn vier zonen zetten aanvankelijk ook allemaal stappen in de acteerwereld. Bruno en Bart speelden mee in verschillende

afleveringen van Kapitein Zeppos en Fabian van Fallada, maar in 1982 liet Bart het leven bij een auto-ongeval. Bruno gebruikte later zijn acteer-DNA voor zijn carrière als consultant en docent. Peter trok de acteerwereld in met heel wat rollen en bijrollen en werd negen jaar lang een bekend gezicht in Thuis. Vincent werd een talentrijk en veelgevraagd regisseur.

Klassiekers

Bruno Rouffaer: 'Acteren en regisseren was zijn leven. Als theateracteur heeft hij de grote klassiekers echt meesterlijk vertolkt. Hij kende de Shakespearestukken en de grote Griekse tragedies en monologen helemaal uit het hoofd. Voor zijn rol in *Minder dood dan de anderen* kreeg hij in 1992 de Plateauprijs op het filmfestival van Gent. Toen de Zeppos-rage begon, stonden de mensen in Grimbergen soms zelfs in onze tuin om *de kapitein* te zien. Senne stond bij de gemeenteraadsverkiezingen indertijd als stemmentrekker op de lijst van de toen nog prille Volksunie, maar hij is nooit gemeenteraadslid geweest. Tijdens de opnames van Kapitein Zeppos werd hij verliefd op Vera Veroft, zijn tegenspeelster in de reeks. Mijn vader verhuisde met Vera naar Strombeek, maar hij kwam nog regelmatig naar huis, zeker na de dood van mijn jongste broer Bart. Hij was continu 100% bezig met zijn jobs en hij deed dat met heel veel plezier. Onder meer daarom zag men hem niet zo vaak in het sociale leven van Grimbergen, maar hij vond het ook niet zo fijn als hij op straat voortdurend werd aangeklampt voor een handtekening of een foto. Als Kapitein Zeppos werd hij overal herkend, zelfs op vakantie in het buitenland.'

Senne Rouffaer eindigde in 2005 bij de Vlaamse verkiezing van de Grootste Belg op plaats 346. Hij overleed op 14 juli 2006 en rust op het kerkhof van Heverlee. Na zijn dood kreeg hij een gedenkplaat bij de Hertboomolen in Onze-Lieve-Vrouw-Lombeek, een iconische locatie in Kapitein Zeppos. ●

De kracht van kwetsbaarheid

Een open blik en een open hart. Vormen zij de basis voor een gelukkiger leven en gelukkigere samenleving? Het woord is aan Raymonda Verdyck en André Pelgrims. Twee mensen met een groot hart voor de mens.

TEKST Nathalie Dirix - FOTO David Legrève

Welke kernwoorden passen bij jou? **Verdyck:** 'Mensen staan centraal in alles wat ik doe. Engagement is een ander woord dat mij typeert. Ik wil niet aan de zijlijn staan toekijken, maar mij inzetten om zaken te verbeteren. Verbinden is een ander belangrijk begrip in mijn leven. Hoe kunnen wij mensen samenbrengen in plaats van ze uit elkaar te drijven?'

Pelgrims: 'Trouw blijven aan jezelf. Voor mij is dat een hele zoektocht geweest. Het werd mijn missie om ook anderen op die zoektocht te ondersteunen en aan te moedigen. Het gaat over echtheid en veiligheid, zodat het volle potentieel van mensen kan ontluiken en bloeien. Het is dan ook niet toevallig dat ik pedagogische en psychologische wetenschappen studeerde. Al op jonge leeftijd boeide het mij hoe je talenten van mensen kunt laten schitteren.'

Hoe moeilijk of makkelijk was het voor jou om trouw te blijven aan jezelf?

Verdyck: 'Het leven is niet altijd *a walk in the park*. Ik kom uit een heel eenvoudig gezin. Het was best confronterend toen ik in het lyceum in een klas terecht kwam met allemaal kinderen van professoren, notarissen, dokters. Zij waren niet alleen anders gekleed dan ik, zij spraken ook een andere taal. Het zette mij ertoe aan om me op een andere manier dan via uiterlijkheden te valoriseren. Al de jaren dat ik actief was in het onderwijs heb ik mij ingezet voor gelijke kansen en talentontwikkeling. Mijn mantra klonk: kijk wat er in het kind zit. Voor mij is dat de kernopdracht van het onderwijs: kinderen helpen hun talenten te ontdekken en te ontwikkelen. Talenten zitten verspreid over alle lagen van de bevolking. Laten we er

met een open blik naar kijken, zodat wij het potentieel van jongeren zoveel mogelijk kunnen verzilveren. Zonder daarbij het welzijn van jongeren te vergeten. Dat zij zich goed in hun vel voelen, is evenzeer belangrijk.'

Is dat niet wat jij met groepen doet: ervoor zorgen dat mensen zich goed voelen, zodat hun talent binnen een safe space kan groeien?

Pelgrims: 'Het valt mij op dat bewust kijken naar talent- en persoonlijke ontwikkeling nog steeds niet aanzien wordt als een verantwoordelijkheid van een leidinggevende. Nog te veel medewerkers lopen rond met een over- of onderschat zelfbeeld. Er is nog veel werk op dit terrein. Met mijn lezingen en workshops over moedig leiderschap wil ik daar verandering in brengen. Ook leidinggevers zouden moeten aangemoedigd worden om hun potentieel volledig in te zetten. Goed functionerende leiders zijn essentieel voor het welzijn van de medewerkers en de performantie van de groep. Zij hebben een aanzienlijke hefboomfunctie, waarmee zij talent naar nieuwe hoogtes kunnen brengen.'

Waarop leg jij in je workshops de nadruk?

Pelgrims: 'Op welke manier kan jij je verbinden met een groep? Wat heb je te geven? Wat wil je graag ontvangen? Wat is er nodig om vanuit je kwetsbaarheid contact te maken? Waar ben je vrij en waar zit je vast? De zoektocht naar je persoonlijke vrijheid binnen de groep, is dé vraag.'

Verdyck: 'Wat André beschrijft, gaat over authenticiteit. Mensen het signaal geven dat zij zichzelf mogen zijn en zich kwetsbaar mogen opstellen, werkt verlichtend. Soms

zitten mensen niet altijd op de juiste plaats. Dat belemmert talent. In een organisatie waar je vrij kunt spreken en je kwetsbaarheid mag tonen, kan zo'n delicaat onderwerp in alle openheid besproken worden. Dat is belangrijk om de situatie te doen keren en samen weer verder vooruit te gaan.'

De kracht van kwetsbaarheid. Wil je die als leidinggevende ook niet zelf tonen?

Verdyck: 'Als leidinggevende heb je zowel talenten als beperkingen. Waarom zou je die niet mogen tonen? Zit je bijvoorbeeld in een moeilijke periode in je privéleven, dan is het toch normaal dat dit doorsijpelt in je professioneel leven. Voor mij maakt dat deel uit van authenticiteit.'

Pelgrims: 'Hoe ga je met je eigen kwetsbaarheid om? Het is een belangrijke vraag. Maar het is nog belangrijker om je voordien de vraag te stellen: Ben ik iemand die het voor anderen mogelijk maakt kwetsbaar te zijn?'

Hoe kun je zo iemand zijn?

Pelgrims: 'In mijn boek *Dansen naar vrijheid* snijd ik het thema aan. Het is een kwaliteit waardoor mensen voelen dat zij zich kunnen tonen zoals zij werkelijk zijn. Pas als je een kader kunt scheppen waarbinnen de maskers afvallen, kan er een vorm van krediet ontstaan die jou als leidinggevende ook de vrijheid geeft om je kwetsbaarheid te tonen. De ervaring heeft mij geleerd dat ik als leidinggevende geen *safe place* creëer door eerst mijn eigen kwetsbaarheid te tonen. Veel belangrijker zijn je zachte aanwezigheid en oprechte aandacht ten aanzien van je medewerkers. Zie jij je mensen graag? Het is een eenvoudige vraag die ik regelmatig stel. Want daar gaat het in essentie over: je mensen graag zien.'

Zijn er bepaalde culturen waar mensen makkelijker hun kwetsbaarheid en authenticiteit tonen?

Pelgrims: 'Het klopt dat er culturele verschillen zijn. Een cultureel verschil zie ik in de dikte van de muur die de authenticiteit

ANDRE PELGRIMS

- expert in groepsdynamica en leiderschap
- leadership coach
- begeleidde de voorbije dertig jaar meer dan 30.000 leiders en teams in hun veranderingstrajecten
- oprichter en directeur van het trainingsbureau Taking Wing
- auteur van *Dansen naar vrijheid. De essentie van moedig leiderschap*

van mensen afschermt. Maar ik heb geleerd dat er achter elke muur, hoe dik die ook is, er telkens opnieuw een mens zit die nood heeft aan gezien, gehoord, begrepen, gevaloriseerd en geliefd te worden.'

Verdyck: 'Ik heb zowel kleine als grote teams geleid. In beide gevallen creëerde ik steeds ruimte voor eigenaarschap. Binnen een cultuur waar mensen zich geroepen voelen om te participeren, ontstaat heel wat creatieve energie. Mensen voelen zich dan mee verantwoordelijk voor het realiseren van de doelstellingen. Daar kan een grote kracht van uitgaan. Toen ik verantwoordelijk werd voor de departement studietoelagen, stelde ik vast dat mijn medewerkers *codeurs* werden genoemd. Voor mij waren zij beheerders van dossiers waar echte mensen achter zitten. Door hen zo te benaderen en anders naar hen te kijken, ontstond er ook bij hen een nieuwe mindset.'

Gaat jouw voorbeeld niet over hoe je door mensen te valoriseren hun vleugels kunt geven?

Verdyck: 'Het gaat vooral over de positieve dynamiek die er ontstaat als je mensen als mens benadert. Een ex-medewerkster had het destijds in een artikel over mijn legendarische koffierondes. Ik had de gewoonte om elke ochtend met een kopje koffie bij mijn medewerkers langs te gaan. Gewoon om

te weten hoe het met hun ging en wat hen bezighield. Ik vond het belangrijk om daar tijd voor te maken. Tijdens die koffierondes kwam er trouwens veel interessante informatie naar boven.'

Pelgrims: 'Het toont aan hoe mensen zich openstellen voor iemand die, zoals Raymonda, op een dienende manier leiding geeft.'

In welke mate zegt jouw achternaam Pelgrims iets over jou?

Pelgrims: 'Die naam brengt me terug naar het DNA van mijn vader. Op zijn dertiende speelde hij al de fuga's van Bach in de Abdij van Tongerlo. Hij was een geniaal wonderkind, maar was tegelijkertijd zeer veeleisend voor zichzelf én voor mij. Hij leefde op een andere planeet waar hij zich afsloot om te schilderen en muziek te spelen. Dat het mijn levenswerk werd om een pleidooi te houden voor het willen zien van het talent en het unieke van mensen, is eigenlijk een reactie op mijn moeilijke relatie met mijn vader. Een vorm van compensatie. Een paar jaar geleden had ik voor mijn opdrachtgevers als nieuwjaarsgeschenk mini zaklampjes gekocht. Op bijhorende kaartjes stond de tekst: *De zoeker verdwaalt nooit*. Voor mij is dat zoekende de essentie van een pelgrim. Onze achternaam is een inspiratiebron voor heel onze familie. Op de bestelwagen van

mijn zoon, die tuinaannemer is, staat: *Tuinen Pelgrims – Natuurlijk onderweg*. (lacht) Aan de groepen die ik begeleid zeg ik vaak: *Ik kom, maar zodra mijn taak erop zit, trek ik weer verder. Ik ben altijd onderweg.*'

Past het woord *pelgrim* of eerder het woord *humanist* bij jou?

Verdyck: 'Ik herken mij in beide woorden. Het humanisme zit er bij mij van kinds af in. Mijn vader was beroepsmilitair. Een keuze die hij maakte omdat hij uit een arm gezin kwam en het leger hem de kans bood om te studeren. Mijn moeder was kleuterjuf. Twee verschillende werelden, en toch hadden zij allebei aandacht voor de mens en menselijkheid. Ik refereer graag naar het begrip *ubuntu* wanneer ik de kern van het humanisme beschrijf. Op jezelf kan je niet heel veel betekenen, maar in een sociale context des te meer. De andere maakt mee deel uit van wie jij wil zijn. Het humanisme nodigt je uit om ten aanzien van je medemens betrokken te zijn en een bijdrage aan de samenleving te leveren. In ubuntu-termen heet dat: *Ik ben, omdat wij zijn.*'

'André had het daarnet over de pelgrim die blijft zoeken. Ik herken dat helemaal. Blijven zoeken, kunnen blijven twijfelen, willen blijven ontdekken, voor mij is dat waarover het leven gaat. Het leven is een onophoudelijke zoektocht. Als je jong bent, heb je de neiging om snel op situaties te reageren. Met ouder te worden ben ik erachter gekomen dat je daardoor heel wat waardevolle informatie laat liggen. Ik geef de andere nu veel meer ruimte om zijn/haar verhaal te doen en luister er aandachtiger naar. Het verruimt je blik en doet je inzien hoe beperkend je eigen overtuigingen soms kunnen zijn.'

'Voormalig rector van de VUB, Paul De Knop, herhaalde regelmatig: *Optimism is a moral duty*. Ik sta helemaal achter die gedachte. Ik besef dat er allerlei vreselijke dingen in onze wereld gebeuren, toch mag het ons niet beletten om hoopvol naar de toekomst te kijken. Samen kunnen wij zaken in beweging krijgen. Samen kunnen wij impact en nieuwe samenlevingsvormen creëren. Samen kunnen we lichtpuntjes in de

RAYMONDA VERDYCK

- voormalig Belgisch topambtenaar
- administrateur-generaal Toerisme Vlaanderen (2007-2009)
- afgevaardigd bestuurder van het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap (2009-2021)
- voorzitter van de Erasmus-hogeschool Brussel
- voorzitter van deMens.nu, de Nederlandstalige koepelorganisatie van vrijzinnig humanistische verenigingen in Vlaanderen en Brussel

duisternis laten schijnen.

Pelgrims: 'Als pelgrim ben ik onderweg heel wat mensen tegengekomen. Soms waren dat heel inspirerende ontmoetingen. Vandaar dit inzicht: wees aandachtig voor mensen die je pad kruisen en die je kunt vertrouwen, want iemand bij wie jij je zoeken als mens kunt neerleggen, is goud waard. Zoek ook de stilte en de natuur op. Een dag wandelen, kan verhelderend werken. Als ik in de Pyreneeën ben en de overweldigende kracht van de bergen zie, dan wordt het des te gemakkelijker om mijzelf te relativiseren. In die fantastische omgeving besef ik dat ik slechts een zandkorrel in het grotere geheel der dingen ben. Vaak nemen wij onszelf veel te au sérieux. Laat dat nu net de oorzaak zijn van veel ellende in deze wereld.'

'Je wil je eigenwaarde respecteren, maar dat wil niet zeggen dat je boven de andere staat. Wij zijn unieke wezens met unieke talenten. Laten we daarvoor in de eerste plaats dankbaar zijn. Er schuilt een groot geluk in dankbaarheid. Je kan je erin oefenen. Door jezelf de vraag te stellen waarvoor je dankbaar kunt zijn. Als je daar goed in wordt, kom je tot een hogere vorm van tevredenheid.'

Wat doet stilte met jullie?

Pelgrims: 'Door de huidige overprikkeling in onze maatschappij wordt de nood aan stilte alsmaar groter. Al wandelend vallen de prikkels geleidelijk weg. Eerst hoor ik nog allerlei stemmen die door mijn hoofd gaan. Sommige zijn oordelend, andere vragend. Na een tijdje blijft alleen de stilte over. Vroeger

kon je stilte ook in een kerk vinden, maar die plek is vandaag met zoveel duistere gedachten beladen, dat je de stilte maar beter in jezelf kunt opzoeken.'

Verdyck: 'De natuur helpt mij om mijn geest leeg te maken en stil te worden. Maar het lukt mij ook thuis om stil te worden, wanneer ik een boek lees. Zelfs al wandelend in de straten van Mechelen kan ik tot rust komen. Mezelf die rustmomenten gunnen, blijft wel moeilijk. Ik ben altijd zo actief geweest in mijn professioneel leven dat niets doen niet evident is.'

Jullie zijn allebei de zestig gepasseerd. Wat zouden jullie aan de generaties na jullie willen doorgeven?

Verdyck: 'Ik zou jongeren willen aanmoedigen om met een open en kritische blik naar de wereld te blijven kijken. Blijf vragen stellen. Want door te blijven zoeken, zul je dingen ontdekken waarvan je het bestaan niet wist en zul je bevestiging krijgen dat de absolute, onwrikbare en onveranderlijke waarheid niet bestaat. Mijn leeftijd zal me in ieder geval niet tegenhouden om bij te blijven met wat er zich vandaag in de wereld allemaal afspeelt. Het boek *De identiteitsval* van Yasha Mounk gaat over het gevaar van groepsidentiteit. Vandaag wordt er veel te veel vanuit een eenlagig standpunt naar identiteit gekeken. Je bent liberaal of socialist, Vlaming of Waal, hoog of laag geschoold. Ik geloof veel meer in een meerlagige identiteit. Als we zouden stoppen met mensen tot één element van hun identiteit te herleiden, zouden we makkelijker tot verbindingen komen.'

Pelgrims: 'Een zin die ik zelf van iemand doorkreeg, luidt: *the only thing you can lose, is the illusion*. Als je iets onderneemt en het werkt niet, stel je dan de vraag wat je daaruit kan leren. Ga niet volharden in koppigheid, maar trek er lessen uit. De feedback van je omgeving biedt je kansen om het beter te doen en je te heroriënteren. In illusies hangen kan zielig worden. Belangrijk is dat je iemand hebt die je vertrouwt en met wie jij je twijfels kan bespreken.'

'Op mijn 65e heb ik een pensioenfeest gegeven. Daar kregen de gasten de kans om op de vraag te antwoorden: Wat zou je André nog willen zeggen? De boodschap klonk luid: *Blijven doorgaan, André. Er is nog werk voor de boeg. Op pensioen gaan, vergeet het!* Het feest kreeg meer iets van een verrijzenis dan van een begrafenis. (lacht) De goesting om mijn missie verder te zetten, is weer aangewakkerd. Vooral omdat ik weet dat ze niet op een illusie is gebaseerd.'

Welke plaats krijgt liefde in jullie leven?

Pelgrims: 'Op een veilige manier liefde kunnen krijgen en geven: voor mij is dat de basisbehoefte waarmee elke mens geboren wordt. In mijn workshops merk ik het keer op keer dat mensen landen op het thema liefde. Daar gaat het over. Over je hart openzetten, je hoofd je hart laten vertrouwen en je hart je voeten laten vertrouwen. Dat is mijn levensmissie in een notendop. Dat is kern van mijn boek *Dansen naar vrijheid*. Als je je hart en voeten volgt, kom je tot een authentieke beweging.'

Verdyck: 'Liefde zet mensen en dingen in beweging. In het onderwijs gaat het om liefde voor je vak én liefde voor de kinderen. Als leerkacht wil je jonge mensen laten zien dat jij zowel jouw vak als hen in je hart draagt. Liefde heeft ook te maken met je blijven openstellen. Elk van ons maakt teleurstellingen mee, maar dat mag geen reden zijn om een muur rond je hart te bouwen.'

'In een documentaire zag ik hoe vele weeskinderen na de oorlog stierven. In de instelling waar zij verbleven, kregen zij nochtans al de fysieke verzorging die zij nodig hadden, maar het ontbrak hen aan liefde en menselijke warmte. Zonder liefde gaat de mensheid dood. Met een open hart waarin liefde kan stromen, kunnen wij dat voorkomen.' ●

En de mens, hij ploeterde voort

‘Tien jaar geleden voelde ik me nog in een hokje geduwd als men mij de Charlie Chaplin van mijn generatie noemde’, zegt theatermaker, performer en muzikant Maxim Storms (35). In de solo *Nuggets* kruipt hij eens te meer in de huid van een tragikomisch personage. ‘Maar nu own ik die stempel van moderne clown.’

TEKST Tom Peeters – FOTO Bart Wierinckx

In *Nuggets* zie je een wat zonderlinge man worstelen met allerhande halfbakken bouw-materiaal in een wereld die aan flarden ligt. Geen logisch denkend mens zou hier nog iets mee kunnen construeren, maar hij probeert gefocust te blijven en tussen afval en puin een ordelijke omgeving te scheppen.

‘De voorstelling gaat over de oneindige drang van de mens om te structureren en dingen opnieuw vorm te geven, zelfs al is alles stuk’, legt Storms uit. Na *Brother Blue* is *Nuggets* de tweede solo van de naar Gent verkaste Bruggeling. Het publiek beseft vanaf de eerste scène dat de man op het podium nooit in zijn opzet zal slagen, maar toch laat het zich gewillig meevoeren op zijn trip. ‘Als toeschouwer is het inderdaad meteen duidelijk: met de restanten van wat ooit is geweest, valt niks meer op te bouwen. Maar een mens kan ook heel goed negeren dat er geen hoop meer is om toch maar niet te moeten opgeven en voort te doen. Hoe triest ook, in die werkkraak zit veel schoonheid.’

Je hoeft geen ingewikkelde verhaalbogen te volgen om je te realiseren dat levensdrift de speelse voorstellingen van Storms schetst. Daarbij heeft hij amper behoefte aan tekst. Dit keer hoor je hier en daar een Engelse kreet. ‘In het Nederlands zou je mijn Brugse roots misschien horen en ik had schrik dat het verhaal zich zou beperken tot de polders. En het personage heeft mijn fysiek, maar los daarvan is het niet meer van toepassing op mezelf dan op elke andere mens. Ik ben geen verzamelaar en voel evenmin een nood om dingen constant te rangschikken en herop te bouwen. Het gaat over de universele menselijke fascinatie om dat te doen.’

Beeldend kunstenaar

‘Ik zie mezelf eerder als een beeldend kunstenaar’, vervolgt Storms. ‘Door het kinderlijk eenvoudig te houden, komt er bij de toeschouwer ruimte vrij om wat verder te kijken en te zien wat er achter de façade zit. Ik werk vaak samen met Lobke Leirens of Katrien Valckenaers, met wie ik samen het gezelschap Ballet Dommage run, maar aan een solo werk je doorgaans alleen. Dat blijft een uitdaging, al kreeg ik dit keer veel steun van mijn twee coaches: theatermaker en docent Jan Steen en choreografe/danseres Lisbeth Gruwez. Mijn fysieke spel, dat belangrijk is in al mijn producties, grenst in deze voorstelling bijna aan dans. Ik ben Lisbeth nog steeds dankbaar dat ze mij heeft leren ademen. Vroeger was ik altijd uitgeput na een voorstelling, maar zij vertelde me hoe ik met dit hier (*wijst naar zijn hoofd*) druk kan blijven doen, terwijl ik hier (*wijst naar zijn borstkas*) kalm kan blijven.’

Moderne clown

Na een eerste seizoen, bekroond door de Acteursgilde met de Theaterprijs voor meest gewaardeerde acteerprijs onder 35 jaar, kijkt Storms uit naar de hernemingen, ook in het buitenland. ‘Ik heb *Nuggets* tot dusver twee keer in Oostenrijk gespeeld en telkens mondde dat uit in een staande ovatie. Ik kreeg de indruk dat men dit soort voorstelling, tegelijk grappig en triest, niet echt gewoon is. In België mag theater een beetje duister zijn, en interdisciplinair.’ Schuilt er dan een moderne clown in Storms? ‘Tien jaar geleden voelde ik me nog in een hokje geduwd als men mij de Charlie Chaplin van mijn generatie noemde. Ik dacht: *Maar ik*

ben toch veel meer dan dat? Ik was bang dat mensen mij tot dat zouden herleiden en ze dan teleurgesteld de zaal zouden verlaten. Nu *own* ik die stempel van moderne clown, van wat een clown vandaag kan en mag zijn.’

Antipopster

Met Brik Tu-Tok heeft Storms met theatercollega Linde Carrijn ook een eigen muziekduo, dat nog maffer oogt dan zijn theaterstukken. Hun ritmische mix van synths en keukenmateriaal verzoent chaos met branie, een punkmentaliteit met een flinke dosis surrealisme. ‘Ooit zullen mijn theater- en mijn muziekwerk weleens kruisen’, klinkt het zelfzeker. ‘Ik heb net een overheidsbeurs gekregen om te onderzoeken hoe ik elementen uit beide werelden kan samenbrengen als muzikale performer. Die muziekcarrière is begonnen als een speeltuin naast het theater, maar voor mij staan de twee voorlopig op evenwaardige voet, al is het een heel andere manier van werken. Een theaterproductie wordt vooral met het hoofd gemaakt. Muziek is impulsiever, maar ik vind niet dat we het daarom minder serieus moeten nemen.’ De huidige single *Gimmethcash* kondigt na drie albums een nieuwe EP aan. Als kind wilde Storms popster worden. ‘Ik geef toe dat dit hier eerder antipop is, maar de 6-jarige Maxim zou zeker trots zijn geweest. Ik doe heel graag wat ik doe en heb het gevoel dat ik een wereld aan het ontwikkelen ben die... euh... nog niet uitgebouwd is.’ ●

DO – 12 DEC – 20.15

Nuggets

Maxim Storms

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

🕒 Met de Verbrande Brug in het vizier, keren we terug naar de bewoonde wereld.

Grote Routepad Groene Gordel – etappe 4

Van Kortenberg naar Grimbergen

De bus vanuit Vilvoorde zet ons keurig op tijd af aan het station van Kortenberg. Vandaag staat onze langste etappe op het programma, van Kortenberg over Elewijt en Epegem naar Grimbergen. Het is een zeer afwisselend traject over de Brabantse Kouters.

TEKST Gerard Hautekeur – FOTO Filip Claessens

De ochtendzon priemt door de wolken, maar het is nog fris wanneer we na een dik kwartier stappen in het open veld belanden. Aan de Vosseputten ligt de hoefwinkel van Rita en Luc. Ze verkopen een breed assortiment van verse groenten en fruit, maar grondwitloof is hét uithangbord.

Het witte goud

Tussen oktober en mei komen fijnproevers van heinde en verre er grondwitloof kopen. Luc vertelt dat zijn overgrootvader met de teelt begon, maar dat witloof niet langer *het witte goud* is. Vandaag kan hij de telers in de omgeving op één hand tellen; slechts

twee van de vijf hebben een opvolger. ‘Onze dochter wil de akkerbouw overnemen, maar niet de witloofteelt. Ze vindt het te arbeidsintensief. De op het veld geoogste witloofwortels bewaren we in diepvriezers. Zo kunnen we de teelt in onze loods spreiden. De wortels steken we in de volle grond in twee bedden en overdekken die met een zwart zeil. Voor de ondergrondse verwarming maken we gebruik van warmtepompen. Grondwitloof is gegeerd, maar de productiewijze kan niet opboksen tegen de veel hogere opbrengst met hydrocultuur’, constateert Luc. Hij en zijn vrouw blijven echter heilige pleitbezorgers van hun streekproduct.

We vervolgen ons traject langs de brede veldweg die dwars over het plateau van de Brabantse Kouters loopt. Akkerlanden worden door een wandelnetwerk van buurtwegen doorkruist. We bevinden ons onder de aanlegroute van de nationale luchthaven van Zaventem. Om de haverklap spotten we kleinere en grote vliegtuigen, die rakelings over ons hoofd scheren. Het is een indrukwekkende en overdonderende belevenis.

Lemmeken

Dat er zelfs met de meest gesofisticeerde toestellen iets grondig fout kan gaan, beseft het Kampenhoutse gehucht Lemmeken. Enkele honderden meters buiten ons traject van de GR Groene Gordel zijn we op zoek naar het monument voor de 72 inzittenden van de Boeing (het paradepaardje van Sabena) die er op Aswoensdag 15 februari 1961 neerstortte. Liliane Coppens die ons vanachter haar raam ziet zoeken, komt naar buiten. Ze vertelt dat zij het dodelijke ongeval van nabij heeft meegemaakt. ‘Ik zat binnen met mijn dochttertje van twee jaar en hoorde het oorverdovende lawaai van een vliegtuig dat hierboven cirkelde. Met mijn eigen ogen zag ik hoe het toestel eensklaps naar beneden dook en zich met de neus diep in een witloofveld boorde. Mijn man werkte toen op de luchthaven. Op het moment dat hij van de crash hoorde, stond hij met de roltrap klaar om het Amerikaanse team van kunstschaatsers te laten uitstappen. Ze waren onderweg naar het wereldkampioenschap in Praag.’ Liliane wijst erop dat er toen in Lemmeken (gelukkig) maar enkele huizen en hoeves stonden, maar dat de wijk intussen helemaal is volgebouwd.

Bosrijk

Na een lange passage door de open velden, volgen we een graspaadje door het Duustbos en zien uit op de tuinen van de wijk Zonnebos, waar muzikicoon Will Tura ooit een villa

liet bouwen. Iets verder komen we langs het kasteel de Ribaucourt, ook wel het kasteel van Perk genoemd, dat volledig verscholen zit achter de begroeiing. Het kasteel, dat meer dan 200 kamers telt, is in privé bezit en het enorme kasteeldomein van 90 ha groot is niet open voor bezoekers. We snakken naar een kopje koffie, maar als we van een voorbijgangster vernemen dat het enige dorpscafé uitgerekend vandaag is gesloten, laten we Perk links liggen. Wat volgt is een verrassende aaneenschakeling van bos en groen.

In het Sijsselbos ontmoeten we Dominique die iedere dag twee uur in het bos komt wandelen. Haar vaste compagnon is een Jack Russel Terrier die met zijn modderige pootjes ongegeneerd tegen zijn baasje opspringt. Dominique prijst zich gelukkig dat dit privé

“ Op de meanderende Zenne hebben eenden op een afgeknapt wilgentak in het water een speelterrein voor de kleintjes aangelegd. En iets verderop hebben bevers een dam opgeworpen.

bos opengesteld is voor het publiek. We volgen een kaarsrecht wandelpad naar het Moorbos en halen na een uur opgelucht adem als we onder de kerktoeren van Elewijt in het café *In den Prins* onze lunchpauze kunnen nemen. In 1830 was het al een herberg met danszaal. Na de verwoestende brand in 1914, werd het café in dezelfde karakteristieke stijl heropgebouwd. Binnenin hangt een tableau met een afbeelding van het Laatste Avondmaal. Aan tafel zitten evenwel allemaal mannelijke filmsterren, met uitzondering van filmdiva Marilyn Monroe, die – net als Jesus – een centrale positie inneemt.

Rubenskasteel

We nemen de slecht verlichte voetgangerstunnel onder de E19 en monden uit in de statige Steendreef, die ons leidt naar *Het Steen*. Dit kasteel behoorde tot de verdedigingsgordel van het *Land van Grimbergen* onder de Berthouts. Bij het grote publiek staat het beschermde monument beter bekend als het Rubenskasteel omdat de illustere Vlaamse schilder Pieter Paul Rubens het in 1635 kocht en gedurende zijn laatste levensjaren liet ombouwen tot een kasteel in Vlaamse renaissancestijl. Na zijn dood bleef zijn echtgenote Helena Fourment er wonen. Sinds 2019 is Het Steen eigendom van Toerisme

Vlaanderen. Bij toeval staat een van de poorten open. We zien uit op het fraaie kasteelgebouw en hebben toegang tot het aantrekkelijke binnenplein en enkele bijgebouwen. We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat ze hoogdringend een likje verf nodig hebben.

Daarna zetten we koers naar Eppegem en komen voorbij aan de spoorwegbrug aan het station van Eppegem. Op de brug prijkt een graffiti kunstwerk van Smates, pseudoniem van de internationale graffitikunstenaar Bart Smeets uit Zemst. Zijn graffiti creatie associeert je automatisch met Rubens' schilderijen.

Zenne

We nemen het graspaadje op de linkeroever van de Zenne en baden kilometerslang in het groen. Het hoge gras kan ons niet deren, want er valt in de ongerepte natuur veel te beleven. Op een strook van de meanderende Zenne hebben eenden op een afgeknapt wilgentak in het water een speelterrein voor de kleintjes aangelegd. En iets verderop hebben bevers een dam opgeworpen. Het ruisen van de populieren en het ritselen van het ranke riet heeft iets poëtisch. De GR Groene Gordel loopt door het natuurgebied *Dorent-Nelebroek* dat bestaat uit akkers, grasland en drassige zones, die fungeren als wetland. Willemien merkt op dat tijdens de etappe het gemotoriseerde verkeer grotendeels uit ons beeld is verdwenen. Niet echt verwonderlijk omdat de route bestaat uit 74 procent onverharde of semiverharde paden en tegelpaadjes.

Pas als we de koeltorens van de Vilvoordse elektriciteitscentrale in het vizier krijgen, beseffen we dat we terug in de bewoonde wereld zijn. Op Verbrande Brug pauzeren we even aan de brug over het Zeekanaal Brussel-Schelde en slaan het bootverkeer gade.

Compostella

Achter de voormalige pastorie aan de

Verbrande Brug start de Grote Kerkvoetweg. Het is de eeuwenoude verbindingsweg tussen het gehucht Heienbeek en Grimbergen centrum. Je wandelt er ongestoord tussen hoge hagen, in het groen tussen de velden aan de ene kant en de diepe achtertuinen van aanpalende woningen aan de andere kant. Je komt langs de Veldkantkapel, de grootste kapel van Grimbergen, die op het traject ligt van de Kapellenwandeling. Ook bedevaarders op weg naar Compostella volgen de Grote Kerkvoetweg.

Watermolens

Voorbij de Poddegemhoeve volgen we de Maalbeek en doen enkele van de meest pittoreske watermolens in Vlaams-Brabant aan. Als eerste is er de in het witgeschilderde Tommenmolen, die zacht werd gerestaureerd en zijn authentieke karakter heeft behouden. Opvallend is dat het molengebouw met het laag overhangende dak de loop van de Maalbeek volgt. De zitbanken met uitzicht op de nabijgelegen vijvers nodigen uit om er tot rust te komen.

Het schilderachtige pad langs de Maalbeek leidt ons verder langs de historische Charleroyhoeve en loopt door naar de Liermolen. Zowel in de Tommen- als in de Liermolen wordt een deel van de rijke verzameling van het Museum voor de Oudere Technieken tentoongesteld. Voor scholen en groepen worden er in de Liermolen maaldemonstraties gehouden. Ook de Oyenbrugmolen, die buiten het traject van de GR Groene Gordel ligt, is weer actief. Het is een pilotproject voor het opwekken van groene stroom. Na de Liermolen voert het slotstuk ons langs de Volkssterrenwacht Mira, het Abdijbiermuseum en de monumentale Sint-Servaasbasiliek, het eindpunt van een weeral boeiende etappe. We zijn nu halfweg! ●

Grote Routepaden Groene Gordel

Wandelen in de Vlaamse Rand is heerlijk. Zeker ook als je de GR Groene Gordel volgt. Dat traject werd onlangs hertekend en er werd een meer uitgebreide en handige Wandelgids bij gepubliceerd. De route is opgesplitst in acht etappes, geclusterd in drie delen: de Brabantse Kouters, de Brabantse Wouden & Noord-Dijleland, en het Pajottenland & Zennevallei. Ze brengen drie typerende landschappen in de Groene Rand rond Brussel in beeld. In acht opeenvolgende edities van RandKrant delen Gerard Hautekeur en zijn vrouw Willemien van Miltenburg hun ervaringen en impressies met de lezer. Ze maken dankbaar gebruik van de tips van de dienst Toerisme Vlaams-Brabant.

Volg met deze QR-code de 8 etappes van de wandelroute.

© Grote Routepaden, Map data @ Openstreetmap Contributors

Vlaams Randfonds ondersteunt cohousingproject Vosberg

‘Het draait allemaal om samenleven’

Het cohousingproject Vosberg in Wezembeek-Oppem ontvangt 779.000 euro uit het Vlaamse Randfonds. Met deze subsidie zullen de toekomstige bewoners een deel van het voormalige Passionistenklooster omvormen tot een semipublieke ruimte met een sociale functie.

TEKST Bart Claes – FOTO Filip Claessens

We richten consultatieruimtes in voor zorgverleners, creëren ateliers en een coworkingplek. Er is behoefte aan dit soort ruimtes in de regio, en we willen onze maatschappelijke rol graag opnemen’, zegt Sara De Potter, die samen met haar gezin in 2026 zal verhuizen naar het bijzondere gebouw.

Het verhaal van de Vosberg begon ongeveer vijf jaar geleden eerder toevallig toen een bewoonster van cohousingproject Het Pleintje in Wezembeek-Oppem in de plaatselijke tweedehandswinkel de kokkin van de paters Passionisten tegen het lijf liep. Die vertelde haar dat de paters hun klooster wilden verkopen. De bewoonster tipte architectenbureau Coarchi, dat gespecialiseerd was in

cohousing. Coarchi bracht op twee weken tijd een groep geïnteresseerden bijeen die een bod uitbrachten. De kloosterorde koos voor het cohousinginitiatief, en niet voor een van de drie vastgoedontwikkelaars die zich ook hadden gemeld.

Meer dan wonen

Inmiddels telt Stichting Vosberg 29 toekomstige gezinnen. De bouwvergunning is verleend en de werkzaamheden starten begin volgend jaar. Het project wordt meer dan alleen een wooncomplex. De bewoners hebben zich geëngageerd om er een duurzaam en sociaal project van te maken, met gemeenschappelijke ruimtes en een open

tuin. Er komen ook zes huurappartementen voor kwetsbare jongeren en senioren. Onlangs ontvingen ze goed nieuws: via het Vlaamse Randfonds investeert de Vlaamse overheid 779.000 euro in de inrichting van

“**Rond ons centrale dorpsplein komen publiek toegankelijke ruimtes zoals een kinderdagverblijf, een buurtcafé en een kapel voor publieke activiteiten.**

een deel van het kloostergebouw als semipublieke ruimte met een sociaal doel.

‘Rond ons centrale dorpsplein komen publiek toegankelijke ruimtes zoals een kinderdagverblijf, een buurtcafé en een kapel voor publieke activiteiten’, zegt De Potter.

‘Met de subsidie kunnen we een bijgebouw verbouwen tot drie consultatieruimtes voor zorgverleners, twee ateliers voor socio-culturele verenigingen en een coworkingruimte voor de buurt. Dankzij deze steun kunnen we de ruimtes duurzaam en kwalitatief inrichten en betaalbare huurprijzen aanbieden aan huurders met een sociale missie.’

‘Er is vooral behoefte aan psychologen in

FR **Vivre ensemble**

Le projet de cohabitation Vosberg à Wezembeek-Oppem recevra 779.000 euros du Vlaamse Randfonds. Grâce à cette subvention, les futurs résidents transformeront une partie de l’ancien Monastère des Passionistes en un espace semi-public à fonction sociale. Le projet sera plus qu’un simple complexe résidentiel. Les résidents se sont engagés à en faire un projet durable et social, avec des espaces communs et un jardin ouvert. ‘Autour de notre place centrale se trouveront des espaces accessibles au public, tels qu’une crèche, un café de quartier et une chapelle pour des activités publiques. Nous mettons l’accent sur la cohésion sociale. Il s’agit de vivre ensemble.’

de regio, maar omdat de verbouwingen nog enige tijd in beslag zullen nemen, kunnen we nu nog niet precies aangeven welke zorgbehoefes hier een plek zullen vinden. We werken hiervoor samen met de Eerstelijnszone Druivenstreek, die een goed zicht heeft op de behoeften en het zorgaanbod in de buurt.’

Voor de invulling van de polyvalente ateliers kijken de bewoners naar creatieve verenigingen uit de streek. Ook vzw ‘de Rand’ is betrokken. ‘Dat was een voorwaarde in het subsidiebesluit. We hebben al enkele fijne gesprekken gevoerd met medewerkers van gemeenschapscentrum de Kam en zien mooie kansen om elkaar te versterken in onze samenwerking met de verenigingen.’

Meertaligheid

Het Vlaamse Randfonds werd in 2020 opgericht door de Vlaamse regering om de specifieke uitdagingen van de negentien randgemeenten aan te pakken. ‘Met dit project spelen we in op de grote noden in de regio’, zei Vlaams minister voor de Vlaamse Rand Ben Weyts (N-VA) bij de toekenning van de subsidie. ‘Stap voor stap versterken we het Vlaamse karakter, ook in de zes faciliteitengemeenten.’

Cohousing Vosberg is een meertalig project. ‘Dat is altijd al zo geweest vanaf het prille begin’, zegt De Potter. ‘Dat betekent niet dat er geen aandacht is voor het Nederlandstalige karakter. Het ene sluit het andere niet uit; dat is ook de visie van vzw ‘de Rand’. Wij richten ons vooral op sociale cohesie. Het draait allemaal om samenleven.’

Ook voor De Potter is dat een belangrijk aspect. Ze woont momenteel in Laken met haar gezin met twee jonge kinderen, maar ze kijkt uit naar een verhuizing naar de Vlaamse Rand eind 2026. ‘Ik sloot me vier jaar geleden aan nadat ik een advertentie zag. Mijn man en ik zijn toen naar Wezembeek-Oppem gereden, en we voelden ons meteen aangetrokken tot de plek en de groep warme mensen die een inclusief, solidair en meertalig project willen uitbouwen.’ ●

Wachten op de sneltrams

- Katia Segers (Vooruit) uit Liedekerke zit in het nieuwe Vlaamse parlement de commissie Brussel en de Vlaamse Rand en dierenwelzijn voor. Brusselaar Bram Jaques (Groen) en Hans Vanhoof (N-VA) uit Kortenberg zijn de ondervoorzitters. De 19 randgemeenten zijn vertegenwoordigd door Peter Van Rompuy (cd&v) en Klaas Sloomans (VB) uit Beersel en Jan Laeremans (VB) uit Grimbergen.
- Minister Hilde Crevits (cd&v) bevestigde op 9 oktober in het Vlaams parlement dat de jaarlijkse steun aan **Halle, Dilbeek en Vilvoorde** om de grootstedelijke effecten op te vangen verdubbeld wordt tot 7 miljoen euro.
- Voor het **Randfonds**, waarin de regering voor de periode 2019-2024 al 30,3 miljoen euro investeerde, is er jaarlijks 6 miljoen extra voorzien.
- Ondanks deze extra middelen uitten Aimen Horch (Groen) en Klaas Sloomans (VB) felle kritiek op het feit dat de nieuwe Vlaamse regering de Vlaamse Rand nog steeds niet erkent als **centrumregio**, hetgeen nog meer financiële middelen zou opleveren. Peter Van Rompuy (cd&v) repliceerde dat met de extra centen voor Halle, Dilbeek en Vilvoorde en het Randfonds ‘extra stappen vooruit worden gezet’. Katia Segers (Vooruit) was positief over de uitbreiding van de actieradius van dit fonds naar heel Halle-Vilvoorde.
- Professor gezinspedagogiek Michel Vandenbroeck (UGent) heeft kritiek op de passage uit het Vlaams regeerakkoord waarin voor de Rand onderzocht zal worden ‘hoe bij de nieuwe instroom in de kinderopvang **voorrang** kan worden gegeven aan wie Nederlands spreekt of leert’. Hij wijst op het feit ‘dat de jongste leeftijd een gevoelige periode is voor taalverwerving. Als we niet-Nederlandstalige kinderen op die leeftijd geen toegang geven tot de kinderopvang dan gaan we straks klagen dat ze in de kleuterschool geen Nederlands leren’, aldus Vandenbroeck.
- Vlaams minister van Mobiliteit Annick De Ridder (N-VA) betreude de **wilde stakingen** van de buschauffeurs die eind oktober ook de Vlaamse Rand troffen. Hierdoor kon er geen minimale dienstregeling worden voorzien.
- ‘De herinrichting van het **verkeersknooppunt** tussen de Brusselse ring en Brussels Airport, met onder meer slimme verkeerslichten, zal de doorstroom en veiligheid verbeteren. Het is een belangrijk logistiek ijkpunt in dit land, maar vandaag is het te onveilig en zijn er te veel files’, aldus minister voor Mobiliteit Annick De Ridder (N-VA) op 18 oktober bij het officiële startschot van deze werken die ruim 250 miljoen euro zullen kosten en in het voorjaar van 2027 klaar zullen zijn.
- En hoe zit het nog met de al lang geplande **sneltrams** in de Rand? Het Basisrapport over grote projecten, dat de Vlaamse regering zopas publiceerde, voorspelt dat de gunningsprocedure voor de sneltram langs de A12 vanuit Willebroek richting Brussel (kostprijs 450 miljoen euro) in 2025-2026 zal starten. Voor de Luchthaventram van Brussels Airport naar Brussel Noord (190 miljoen euro) zou dat in 2027-2028 zijn. ●

TEKST Luc Vanheerentals – FOTO David Legrève

1 DE BURGEMEESTER SPREEKT EEN LAATSTE KEER

In onze nieuwe artikelenreeks *De burgemeester spreekt een laatste keer* laten we burgemeesters aan het woord die de sjerp neerleggen. Wat heeft hen beziel om te doen wat ze deden? En hoe hebben ze dat beleefd?

‘Toenemende internationalisering is grootste uitdaging’

Ⓜ Ingrid Holemans – Zaventem

Na 36 jaar in het schepencollege van Zaventem, waarvan de laatste negen jaar als burgemeester, zet Ingrid Holemans (68) eind dit jaar een punt achter de actieve politiek. Ze blikt, naar eigen zeggen, tevreden terug op alle realisaties tijdens die jaren.

TEKST Luc Vanheerentals - FOTO Filip Claessens

Het Cultuurcentrum De Factorij, dat in 2017 de deuren opende, staat met stip bovenaan haar lijst waarop ook de gemeenschapscentra in Nossegem en Sterrebeek, het nieuwe politiecommissariaat, de tweejaarlijkse musicals sinds 1999, meerdere nieuwe scholen, kinderdagverblijven, jeugdhuizen,... staan. En in 2028 openen het nieuwe zwembad en de sporthal de deuren. Holemans is fier op de wijze waarop Zaventem, binnen de grenzen waarin dit volgens de bestaande ruimtelijke plannen mogelijk is, meer natuur en biodiversiteit realiseerde in de sterk onder druk staande open ruimte van de gemeente.

De tijd van toen

‘Mijn vader was voor de liberale partij jarenlang politiek actief in Sterrebeek. Na de fusie in 1976 was hij in Groot-Zaventem eerste schepen. Toen ik jong was, raadde ik hem omwille van de kritiek die hij vaak te verduren kreeg soms aan om ermee te stoppen. Toen al. Om die reden was ik ook helemaal niet van plan om zelf aan

politiek te doen. Maar in 1988 – ik gaf les en was pas bevallen van mijn derde kind – ging ik toch in op de vraag van Francis Vermeiren om op de liberale lijst te staan. Tegen alle verwachtingen in werd ik met ruim 1.100 voorkeurstemmen verkozen en kon ik meteen schepen worden’, zegt Holemans, die tot 2016 als schepen bijna steeds bevoegd bleef voor cultuur, onderwijs, jeugd, informatie. Toen Vermeiren op 1 juli van dat jaar als burgemeester stopte, volgde Holemans hem op.

Als Holemans in 1988 aantreedt als schepen is ze een jonge vrouw van 32. Dat was niet evident in die tijd. Met de aanwerving van een jeugdmedewerker, het opstarten van de speelpleinwerking, het inrichten van speelpleinen, een eerste skateramp, musicals over Sabena, Antoon Van Dyck en Daens waaraan honderden inwoners deelnemen, een nieuwjaarsconcert, beeldende kunsten in de kunstacademie zorgt ze voor een nieuwe dynamiek. ‘De musicals werden eerst in de sporthal georganiseerd. Dat was

logistiek moeilijk en akoestisch een ramp. De gemeente had duidelijk nood aan een cultureel centrum. Ik heb er jaren voor moeten knokken, maar in 2017 kon CC De Factorij eindelijk de deuren openen. Het is een juweeltje dat architectuurprijzen won en bekendheid geniet tot in Australië.’

Groen tussen het beton

Bij de jongste verkiezingen haalde de nieuwe partij Stop Beton één zetel met een programma tegen de verdere verstedelijking. Volgens Holemans heeft Zaventem op dat vlak altijd gedaan wat mogelijk was, binnen de bestaande ruimtelijke plannen. ‘We hebben de afgelopen twee legislaturen, verspreid over een tiental projecten, in totaal 47 ha aangekocht om te bebossen of parken aan te leggen. Het gaat onder meer om het Zavelbos en het Zeen in Sterrebeek, Kersenbergh in Nossegem en het Keyenbergbos in Sint-Stevens-Woluwe.’ De Vereniging voor Openbaar Groen (VVOG) bekroonde in 2023 het project Zavelbos en Zeen met de hoofdprijs in de categorie landschapsinrichting.

Burgemeester op een bijzondere manier

Ei zo na was niet Holemans, maar partijgenote Lieve Wierinck burgemeester geworden. Daar ging een straf staaltje dorpspolitiek aan vooraf. Francis Vermeiren wou, omwille van zijn uitstekend stemmenresultaat bij

de verkiezingen van 2012, nog drie jaar burgemeester blijven om dan de fakkel door te geven aan lijsttrekker Wierinck. Maar deze vormde een andere coalitie met zes verkozenen van Open VLD en met sp.a-Groen-Leef,

“ Zonder kennis van zaken word je er regelmatig beticht van de grootste stomiteiten. Ik ben al dat afbreken beu.

waarvan Wierinck meteen burgemeester zou worden. Na veel discussies bleken de 6 Open VLD-ers en 4 verkozenen van sp.a-Groen-Leef een dubbele voordracht voor burgemeester te hebben getekend. De Raad van State besloot dat het tiental gedurende de hele legislatuur geen ambt meer mocht opnemen. Eind 2013 trad dan een coalitie aan van Open VLD, N-VA en CD&V. Exit Lieve Wierinck en enter Ingrid Holemans, burgemeester vanaf 2016.

‘Achteraf zijn de plooiën gladgestreken. Zelf heb ik nooit gevraagd om burgemeester te worden, maar na dit voorval zei Vermeiren dat hij mij zou voordragen.’ Dat Holemans nu met politiek stopt, heeft vooral te maken met

‘luisteren naar het lichaam’. ‘Ik wordt hoe langer hoe meer stressgevoelig wat resulteert in allerlei kwaaltjes. Ik wil ook meer aandacht besteden aan mijn vijf kleinkinderen.’ Het afscheid van de politiek is ook het gevolg van de soms harde kritiek op sociale media. ‘Zonder kennis van zaken word je er regelmatig beticht van de grootste stomiteiten. Ik ben al dat afbreken beu.’

Uitdagingen

De grootste uitdaging voor Zaventem is, volgens Holemans, de toenemende internationalisering van de lokale bevolking. ‘Ik heb niets tegen de evolutie op zich, maar het wordt stilaan problematisch dat steeds meer mensen onze taal niet begrijpen en, ondanks al onze inspanningen, ook niet bereid zijn om die aan te leren. De uitdeining van Brussel brengt een andere levensmentaliteit mee en hoe groter de groep, hoe moeilijker hanteerbaar dit zal worden.’ Ook de klachten over het luchthavenlawaai blijven een uitdaging. ‘We zijn tevreden over de relatie met de luchthavenautoriteiten. In het kader van ons streven naar een evenwicht tussen economie en ecologie dringen we al jaren aan op de inzet van stillere en minder vervuilende vliegtuigen. Hier is al voor een groot deel werk van gemaakt.’ ●

DE ‘Zunehmende Internationalisierung ist die größte Herausforderung’

In unserer neuen Artikelreihe *De burgemeester spreekt een laatste keer* lassen wir eine Reihe von Bürgermeisterinnen und Bürgermeistern zu Wort kommen, die die Schärpe ablegen werden. Was hat sie dazu bewogen, das zu tun, was sie getan haben? Und wie haben sie es erlebt? Als Erste kommt Ingrid Holemans aus Zaventem zu Wort. Nach 36 Jahren im Schöffkollegium von Zaventem, die letzten neun davon als Bürgermeisterin, hört sie Ende dieses Jahres mit der aktiven Politik auf. Nach ihren eigenen Worten hat sie allen Grund, zufrieden auf die vielen Realisierungen zurückzublicken. Die größte Herausforderung für ihre Gemeinde ist die zunehmende Internationalisierung.

MIDDENIN

Tuinprincipe 10

Putje winter. Zoals reeds vroeger vermeld, is dit het moment om je tuin zoveel mogelijk met rust te laten. Hoe minder je nu verstoort, hoe beter voor het onder- en bovengrondse leven. Het is niet omdat je het niet ziet dat er geen bedrijvigheid zou zijn. Er is veel leven aanwezig, zij het dan in rust of met verminderde activiteit.

Toch kan je nog interessante dingen doen als je je nuttig wil maken. Het beste initiatief is dat je voorziet in eten en drinken voor de winterse vogels. Die vinden niet genoeg eten in onze uitgekleden landschappen en dan kan het geen kwaad om ze een duwtje in de rug te geven. Op het internet vind je allerlei informatie over welk eten je best wanneer geeft en voor welke vogels. Dat kan je dus makkelijk terugvinden. De kans dat men drinkwater vergeet te vermelden, is groot.

Het zou best een automatische reflex zijn: voorzie het hele jaar drinkwater in de tuin. Zowel vogels als insecten kunnen niet zonder. In het voorbije jaar was daar minder nood aan door de vele regen die er is gevallen, maar in alle jaren daarvoor zette je best ondiepe drinkschaaltjes met een eilandje van steentjes of een steen erin. Die beletten dat vogels of insecten verdrinken. Uit ervaring weten we dat dat geen overbodige luxe is.

Winter en zomer zorgen voor vers drinken badderwater is een must. Dat wil zeggen dat je het best om de twee dagen ververs, winter en zomer. Voeg er zeker geen suiker of zout aan toe, bijvoorbeeld om het minder snel te laten bevriezen. Gewoon puur regen- of leidingwater is perfect. Plaats het schaalpje wel vrijstaand op een verhoogje zodat vogels de eventuele predatoren zien komen en zich snel uit de voeten kunnen maken. Een drinkschaaltje onder een boom plaatsen, is geen goed idee. Let op dat je ze buiten het bereik van katten plaatst, want die hebben snel door dat er iets te eten valt.

In de winter kan één schaalpje wel volstaan, in de zomer voorzie je er best twee of drie. Dan kunnen vogels en insecten apart drinken; dat weten ze te appreciëren. ●

TEKST Herman Dierickx

Regisseur Dimitri Verhulst doorkruist België met een lijkwagen

‘Ik wilde een roadmovie maken’

‘Dat ge voor rust niet in de buurt van een ontbinding moet zijn’, is een van de oneliners in de debuutfilm van Dimitri Verhulst – de regisseur die we tot nog toe als schrijver kenden. In *Waarom Wettelen?* ontspoorde een uitvaartplechtigheid tot een droogkomische mars door België.

TEKST Michaël Bellon – FOTO Toon Aerts

In 2006 zaten velen luidop te schateren toen ze *De helaasheid der dingen* van Dimitri Verhulst aan het lezen waren. Behalve die roman werden van Verhulst ook al *Problemski Hotel* en *Engel* succesvol verfilmd. Maar tot verrassing van velen kroop Verhulst nu zelf in de regisseursstoel om een film te maken op basis van een tekst die hij ook als scenario had geschreven.

Waarom Wettelen? gaat over een gezin waarvan de moeder net is overleden. Op de begrafenis duiken een aantal onvoorziene omstandigheden en gasten op, die een ketting van onverwachte gebeurtenissen in gang zetten, en een aantal onopgeloste intriges aan het licht brengen. Al is dit geen film met een zware plot of uitvoerig uitgetekende personages. De begrafenis mondt letterlijk uit in een begrafenisstoet. En figuurlijk in een stoet van stoten en scènes van al te menselijke personages, in soms erg herkenbare, soms juist absurdistische situaties en landschappen. En met die stoet zijn ze allemaal op weg naar... Ja, naar waar eigenlijk?

Verhulst klievert naar believen met de vaderlandse klei die hem zo lief is, maar slaat ook een bevreemdende, surrealistische toon aan, waar ervaren rotten als Peter Van den Begin, Marijke Pinoy en Hilde Heijnen, geweldige routiniers als Tom Vermeir, Dominique Van Malder, Bert Haelvoet en Amara Reta, en jong geweld als Tine Roggeman, Cami

Moonen en Emiel Vandenberghe wel raad mee weten.

Dimitri Verhulst is dus eigenlijk evenzeer regisseur als schrijver?

Dimitri Verhulst: ‘Ik was in mijn adolescenten jaren veel bezig met theater en ik zag rond mijn achttiende met de nodige jaloezie een aantal van mijn vrienden naar de theaterschool Ritcs in Brussel vertrekken. De vraag of ik dat ook zou gaan studeren, stelde zich eigenlijk niet omdat ik daar gewoon niet de middelen voor had. Ik ben vanaf mijn achttiende in textiel fabrieken gaan werken. Daar heb ik dan nog even wat kunstgeschiedenis bij gestudeerd, maar in combinatie met een voltijdse baan was dat eigenlijk niet te doen, dus daar ben ik mee gestopt. En om schrijver te zijn, moest je niet gediplomeerd zijn. Als ik nu terugdenk aan toen dan was verhalen vertellen voor mij één geheel. Of dat nu in de vorm van toneel, film of een roman zou zijn.’

Waarom was dit materiaal dan toch eerder geschikt voor een film?

‘Ik heb heel filmisch gedacht toen ik dit schreef. Ik zag de landschappen zo voor mij. Fotografie speelt zo’n belangrijke rol in film dat het zonde zou zijn om die niet de nodige ruimte te geven. Ik vind het bijna een plicht om daar esthetisch mee om te springen. Ik heb ook geen enkele close-up genomen. Nul. De totaliteit van die

mensen in dat landschap is zo mooi dat ik niet wilde inzoomen op de details.’

‘Ook ritme is belangrijk, want het grote voordeel van film ten opzichte van literatuur is dat je je tempo kan opleggen aan de kijker. Als ik een roman schrijf, kan iemand die in drie maanden of in één dag uitlezen. In de cinema moet de gsm af en zit iedereen de rit in één keer uit. Naast de fotografie en het ritme was er het idee van stilte – nog iets dat je eerder kan oproepen in een film dan in een boek. Je kan de stilte nu eenmaal niet volschrijven, en witte bladzijden in een boek vind ik onnozel.’

De jacht op locaties lijkt mij een fijne bezigheid geweest te zijn.

‘Zalig, ja. Ik heb mijn auto versleten. Een belangrijk aspect in mijn werk is België tonen, en ik vond het boeiend om dat een keer concreet te kunnen doen. Vandaar ook dat we niks hebben gebouwd. Elk gebouw dat je in de film ziet, bestaat echt. Het grote probleem met filmen in België is vooral het lawaai. Vandaar dat ik redelijk veel in de Vlaamse Ardennen terecht ben gekomen. Een keer dicht bij Brussel komt er veel omgevingsvuilnis in de microfoon terecht. Om de haverklap passeert er een vliegtuig. Het is wel wat hoor, stilte zoeken in ons land.’

Films maken is vaak compromissen sluiten. Heb je dat moeten doen? Waren dit bijvoorbeeld de acteurs die je voor ogen had?

‘Zeker. Ik heb eigenlijk ook nooit gesnapt waarom een regisseur niet ook de cast of de montage of wat dan ook zou mee bepalen. Dat zijn toch cruciale elementen waarmee je verhaal wordt verteld? Dus van zodra ik Peter Van den Begin vast had, heb ik hem bij het samenspel met de rest van de cast ook

constant gebruikt om tegenspel te geven, en te kijken of de chemie goed zat. Het enige dat ik heb moeten doen, is een paar rollen schrappen, want elke acteur is een loon en wat je in overuren aan een acteur stopt, kan je niet meer besteden aan de post-productie, dus daar moet je wat evenwicht in zien te vinden.'

Om even naar het verhaal te gaan zonder er te veel over weg te geven: is een begrafenis sowieso een goed uitgangspunt voor een tragikomische film?

'Eigenlijk wilde ik vooral een roadmovie maken, maar als je met de auto door België rijdt, kom je hooguit tot een kortfilm. Zo klein is België. Een tweede optie is de vélo, maar films over België en de vélo, daar zijn we ondertussen wel klaar mee. Dus dacht ik: we gaan te voet. En om het visueel sterker te maken, vond ik die lijkwagen pure logica.'

De film is droogkomisch omdat het absurde haast als normaal wordt gepresenteerd. Was je zeker dat dat zou werken?

'Veel mensen in mijn omgeving hadden er schrik voor; ik niet. Ik hou ook niet zo van *grappig* acteren. Een grap is vaak alleen maar een grap omdat je ze niet ziet aankomen. Als je met je lijf al bij voorbaat de grap gaat aankondigen, dan loopt het mis. Ik heb ook zoveel mogelijk dialect uit de film willen houden om de personages zo lang mogelijk zo mysterieus mogelijk te houden. Een dialect is meteen veel te bepalend.'

Soms mag het er wel los over gaan. Humor, alcohol, hunkering, beelden en taal verzachten samen de helaasheid in deze film over leven, liefde en dood.

'Het is een oude wijsheid dat gelukkige mensen te veel op elkaar lijken en saai zijn. De falende mens is schoner en boeiender. Misschien meer dan ooit, want ook door artificiële intelligentie gaan we allemaal zodanig omringd worden door perfectie dat we misschien weer wat meer de poëzie van het imperfecte gaan omarmen. En misschien onszelf ook wat liever gaan zien.' ●

Waarom Wettelen?

MA – 16 DEC – 20.00

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

MA – 16 DEC – 9.30 EN 19.00

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DI – 17 DEC – 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO – 18 DEC – 20.00

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO – 22 DEC – 20.00

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Muziek voor de donkere dagen

Met *Yule* serveren de fijnbesnaarde gezelschappen Zefiro Torna en Ictus een alternatief voor de opdringerige jingle bells van Mariah Carey en andere Bing Crosby's. Meskerem Mees en Lore Binon zijn engelenstemmen van de muzikale winterzonnwende die in de donkere dagen voor Kerst halthoudt in GC de Kam.

TEKST Tom Peeters – FOTO Geert Goiris

Het kan geen toeval zijn dat singer-songwriter Meskerem Mees op haar debuutalbum al zong over de invloed die het wisselen van de seizoenen op iemands gemoed kan hebben. Dat haar stem wat melancholischer, gevoeliger en herfstiger klinkt als de gemiddelde Vlaamse nachtegaal was ook Tom De Kock opgevallen.

De percussionist van het Brusselse heden-daagse muziekensemble Ictus is de initiatiefnemer van *Yule*, een liedjesprogramma dat de knusheid van de kerstperiode afzet tegen de neerslachtige gevoelens die ons overvallen als de dagen korten. 'Het initiële opzet was om een alternatief kerstprogramma samen te stellen', zegt Jurgen De Bruyn van Zefiro Torna, het Mechelse ensemble dat al snel bij de productie werd betrokken. 'We wilden tegengas bieden aan het continu herkauwen van clichématige kerstliederen, en kwamen terecht bij het joelfeest. Dat bundelt de van oorsprong heidense festiviteiten waarmee Germaanse volksstammen, in wat nu Scandinavië is, de winterzonnwende vieren.'

De Engelse theoloog Beda Venerabilis schreef in de 19e eeuw dat het niet één dag betrof – 21 of 22 december – maar een periode van een tweetal maanden waarin men het tij kon zien én voelen keren van een minimum aan zon tot de eerste lentestrallen. De Bruyn en co zoomen in op de psychologische staat van de mens tijdens de donkerste dagen van het jaar die daaraan voorafgaan.

Klassiek en pop

'Vanuit die invalshoek zijn we liederen beginnen selecteren: van Miri it is (Of Merry it is while summer lasts), een anoniem werkje in het oud-Engels uit de 13e eeuw dat de

barheid van de winter aftekt tegen de zomer die gemist wordt, en een laatmiddeleeuws lentelied uit de Piaie Cantiones over muziek van Händel en Bach tot recenter werk van John Cage en Bobby McFerrin. Met Christmas at Sea zit er ook een traditioneel Gaëlic-lied bij dat ooit bewerkt is door Sting en waar wij nu nog een nieuwe bewerking van gemaakt hebben. Stemnings- en gemoedswisselingen, sociale zelfisolatie, slaapttekort en energiegebrek, het komt allemaal aan bod in een brede waaier van genres. De muzikanten en de twee vocalisten geven er vanuit hun eigen terrein kleur aan. Vorige kerstperiode, tijdens de eerste concertreeks, viel me de onderlinge verwondering naar mekaars muzikale werelden al op. Live wordt die weerspiegeld in een bijzonder amalgaam van talen en teksten. Met het heel diverse instrumentarium speelt de geluidsversterking een belangrijke rol. Die laat toe om al de muzikale kleuren intens te beleven.'

Roots

Dat de eerste concerten aansloegen, verbaast De Bruyn niet. 'De muziek doet appèl op een breed publiek. Liefhebbers van (hedendaags) klassiek zijn vaak nieuwsgierig naar een fusion of nieuwe concertvormen, maar we mochten ook mensen verwelkomen die anders nooit naar een klassiek concert zouden komen. Dat heeft waarschijnlijk te maken met het hartverwarmende thema, waar we een heel fijnmazig web rond hebben gesponnen, en met de uitstraling van Meskerem, die in haar muziek niet alleen graag teruggrijpt naar rootsmuziek, maar ook naar onze menselijke wortels. Zij kwam aanzetten met een traditioneel Japans lied over een diepgroen woud dat omarmt in harmonie met de wind, en de angst die je daarbij overvalt. Op die manier wordt het thema poëtisch kracht bijgezet.' In een van haar meest aandoenlijke eigen songs klinkt het: 'Where I'm from / There's no king or queen and that's fine / They use the sun and the moon to tell the year and the time'. ●

VR – 20 DEC – 20.00

Yule

Zefiro Torna & Ictus

ft. Lore Binon & Meskerem Mees

Wezembeek-Oppem, GC de Kam, 02 731 43 31

Nieuwe meerderheid in 9 van de 19 gemeenten in de Rand

Vijf weken na de gemeenteraadsverkiezingen van 13 oktober ligt het nieuwe gemeentebestuur in alle 19 randgemeenten vast. In 9 van de 19 gaat het om een nieuwe meerderheid.

TEKST Luc Vanheerentals - FOTO Filip Claessens

N-VA (10 gemeenten), Open Vld (10 gemeenten), en CD&V (9 gemeenten) zijn het meest vertegenwoordigd in de schepencolleges; op afstand gevolgd door Vooruit (3) en Groen (2). Groen is de grootste verliezer van deze stembusgang. Het maakt niet langer deel uit van de coalitie in Tervuren, Overijse en Vilvoorde. Bij de andere grote Vlaamse partijen is dat telkens slechts in maximaal één gemeente het geval.

Nieuwe coalities

Asse wordt voortaan bestuurd door Team Burgemeester (12 zetels), Anders Liberaal (4 zetels) en Groen (2 zetels). Deze meerderheid heeft 18 van de 33 zetels en maakt een einde aan de CD&V-N-VA-coalitie. Dat is een bittere pil voor N-VA die met 28,9 procent (+5,7 procent) nipt minder stemmen haalde dan de 29,9 procent (+3,4 procent) van Team Burgemeester, wat een kartel is van CD&V en Vooruit. Koen Van Elsen blijft burgemeester, een ambt dat hij al 14 jaar bekleedt. In 2027 geeft hij de sjerp door aan partijgenoot Jan De Backer.

In **Tervuren** wordt de coalitie van N-VA, Groen+ en CD&V vervangen door Voor Tervuren (11 zetels) en N-VA (7 zetels). Beide partijen hebben een meerderheid van 18 op 27 zetels. Omdat Voor Tervuren, een kartel van CD&V en Democraten Tervuren (Open Vld), de grootste partij werd, neemt lijsttrekker Thomas Geyns de burgemeesterssjerp over van Marc Charlier (N-VA). De 28-jarige advocaat wordt een van de jongste burgemeesters van het land. Kristina Eyskens (Voor Tervuren), dochter van ex-premier Mark Eyskens, wordt eerste schepen.

Om een coalitie te vormen had Team 1560 (ex-Open Vld) (11 van de 21 zetels) van burgemeester Tim Vandenput in **Hoeilaart** de keuze tussen Pro Hoeilaart en Heel

Hoeilaart (beiden 5 zetels). Ondanks het feit dat Team 1560 al drie legislaturen een meerderheid vormt met Pro Hoeilaart koos het deze keer voor Heel Hoeilaart, een partij met diverse ex-CD&V-ers op de lijst die bij de stembusgang één zetel won. Open Vld-voorzitter Eva De Bleeker (Team 1560) wordt gemeenteraadsvoorzitter.

In **Meise** breiden N-VA (9 zetels) en Lijst voor de Burger+ (8 zetels) hun coalitie verrassend uit met CD&V+ (3 zetels), hetgeen een zeer ruime meerderheid oplevert van 20 op 27 zetels. Ook zonder CD&V+ behielden N-VA en LB+ een meerderheid in de gemeenteraad. Gerda Van den Brande (N-VA), wiens partij met een winst van 3 zetels de winnaar van de verkiezingen was, blijft burgemeester. Hopelijk blijft het deze legislatuur rustig in het politiek altijd rumoerige Meise en wordt een coalitiewissel zoals in 2021 vermeden.

Ook in **Merchtem** komt er een nieuwe coalitie, want de liberale Lijst van de Burgemeester (9 zetels) wisselde coalitiepartner CD&V Plus (5 zetels) voor N-VA (4 zetels). Beide partijen hebben slechts een nipte meerderheid van 13 op 25 zetels. Zowel CD&V Plus als N-VA boekten één zetelwinst ten koste van LvB en Groen dat hierdoor uit de gemeenteraad verdwijnt. Maarten Mast (LvB) kan op die manier aan zijn tweede ambtstermijn als burgemeester beginnen.

In **Overijse** haalt het nieuwe kartel van OV2002-N-VA en CD&V met 14 zetels (+1) op 29 net geen absolute meerderheid. OV2002-N-VA-CD&V vormt een coalitie met de nieuwe formatie Dynamiek Voor Overijse (1 zetel), wat een nipte meerderheid oplevert. De huidige coalitiepartner Open Vld-Groen vormde samen met Verenigd Overijse en enkele leden van Overijse Plus het nieuwe kartel Team3090 (11 zetels), maar belandt in

de oppositie. Inge Lenseclaes, die sinds 2017 burgemeester is, behoudt haar ambt.

Sint-Pieters-Leeuw wordt voortaan bestuurd door een coalitie van N-VA Lijst van de Burgemeester (16 zetels) en SAM&N (9 zetels), hetgeen een kartel is van CD&V, Open Vld en Vooruit. Dit levert een ruime meerderheid op van 25 op 33 zetels. N-VA vormde al een coalitie met CD&V. Voortaan maken derhalve ook Open Vld en Vooruit deel uit van het bestuur. Jan Desmeth (N-VA / LvB) blijft burgemeester, een functie die hij sinds 2021 bekleedt.

Kartellijst Open Vld-CD&V, die met 14 zetels in **Vilvoorde** de grootste partij werd, kiest N-VA (5 zetels) om een coalitie te vormen. Vooruit (10 zetels) van uittredend burgemeester Hans Bonte valt op die manier, net als kartelpartner Groen, uit de boot. Groen kwam deze keer overigens alleen op en haalde 1 zetel. Beide coalitiepartners hebben een meerderheid van 19 zetels op 35. Jo De Ro (Open Vld-CD&V) wordt de nieuwe burgemeester. De verkozen CD&V-voorzitter Sammy Mahdi neemt geen schepenambt op.

In **Wemmel** ruimt LB Wemmel coalitiepartner Wemmel Plus in voor Intérêts Communaux-Gemeentebelangen (IC-GB). LB haalde 11 zetels (-1); IC-GB (+1) en Wemmel Plus (-) elk 7. De regeling inzake de rechtstreekse verkiezing van schepenen in faciliteitengemeenten blijft van kracht zodat Wemmel Plus met een zitje vertegenwoordigd zal zijn in het schepencollege. Walter Vansteenkiste (LB Wemmel) blijft, in tegenstelling tot eerdere verklaringen, toch nog twee jaar burgemeester en wordt daarna opgevolgd door partijgenoot Erwin Ollivier.

Bestaande coalitie die worden verdergezet

In **Grimbergen** krijgt de coalitie van Vernieuwing (8 zetels), CD&V Max (7 zetels) en N-VA (3 zetels), die na een coalitiewissel in 2022 tot stand kwam, een verlengstuk. De partijen hebben een meerderheid van 18 op 33 zetels. Bart Laeremans (Vernieuwing) blijft burgemeester. Het kartel Groen-Vooruit haalde met 7 zetels 1 minder dan beide partijen

samen in 2018 en blijft in de oppositie. De nieuwe politieke beweging Samen Groot Grimbergen, met hierin enkele ex-Open Vld-raadsleden, haalde in één klap vier zetels.

In **Machelen** zetten Samen Vooruit (9 zetels) en N-VA (7 zetels) hun coalitie verder. Beiden hebben een meerderheid van 16 op 25 zetels. Jean-Pierre De Groef, die na een coalitiewissel eind 2021 terug burgemeester werd, behoudt de sjerp. Hij was eerder al drie legislaturen burgervader. Samen Vooruit is een al lang bestaand kartel van Vooruit, Spirit en Groen. Ook CD&V en Open Vld vormden deze keer een kartel en haalden hiermee 6 zetels (-3). Het nieuwe 1830-1831 van Danny Gooris (ex-Samen Vooruit) won er in een klap 3.

In **Zaventem** zetten Open Vld (9 zetels) en CD&V Team Bart (8 zetels) de coalitie verder, hetgeen een nipte meerderheid van 17 zetels op 33 oplevert. Ingrid Holemans (Open Vld), sinds 2016 burgemeester, stopt met de actieve politiek en geeft de sjerp door aan partijgenoot Dirk Philips. Dat de coalitie haar meerderheid behoudt, is te danken aan de winst van CD&V (+4) die het verlies van Open Vld (-3) compenseert. Ondanks de winst van één zetel blijft N-VA (8 zetels) in de oppositie. De nieuwe burgerbeweging Stop Beton haalde één zetel.

Lijst Burgemeester haalt in **Beersel** een absolute meerderheid van 15 zetels (+6) op 28, maar zet de coalitie met N-VA en Open Vld verder. Deze twee partijen vormden het kartel N-VA+Blauw en rijfden 4 zetels (-5) binnen. Jo Vander Meylen (Lijst Burgemeester), die begin in 2023 de sjerp overnam van Hugo Vandaele, blijft burgemeester. Vlaams minister Ben Weyts, die de lijst N-VA+Blauw aanvoerde, blijft gemeenteraadslid. Wijzijn-Beersel, het kartel van Vooruit en Groen, haalde 4 zetels (-1) en blijft in de oppositie.

Dilbeek behoudt de coalitie van N-VA LvBurgemeester (10 zetels) en Blauw Dilbeek (8 zetels) wat een krappe meerderheid van 18 zetels op 35 oplevert. Beide formaties verloren respectievelijk 1 en 3 zetels. Denk Dilbeek (10 zetels), een kartel van Groen, Vooruit,

CD&V en DNA, werd de grootste partij, maar kon het initiatiefrecht om een coalitie te vormen niet verzilveren en belandt in de oppositie. Willy Segers (N-VA LvBurgemeester) kan op die manier zijn derde termijn als burgemeester van Dilbeek aanvangen.

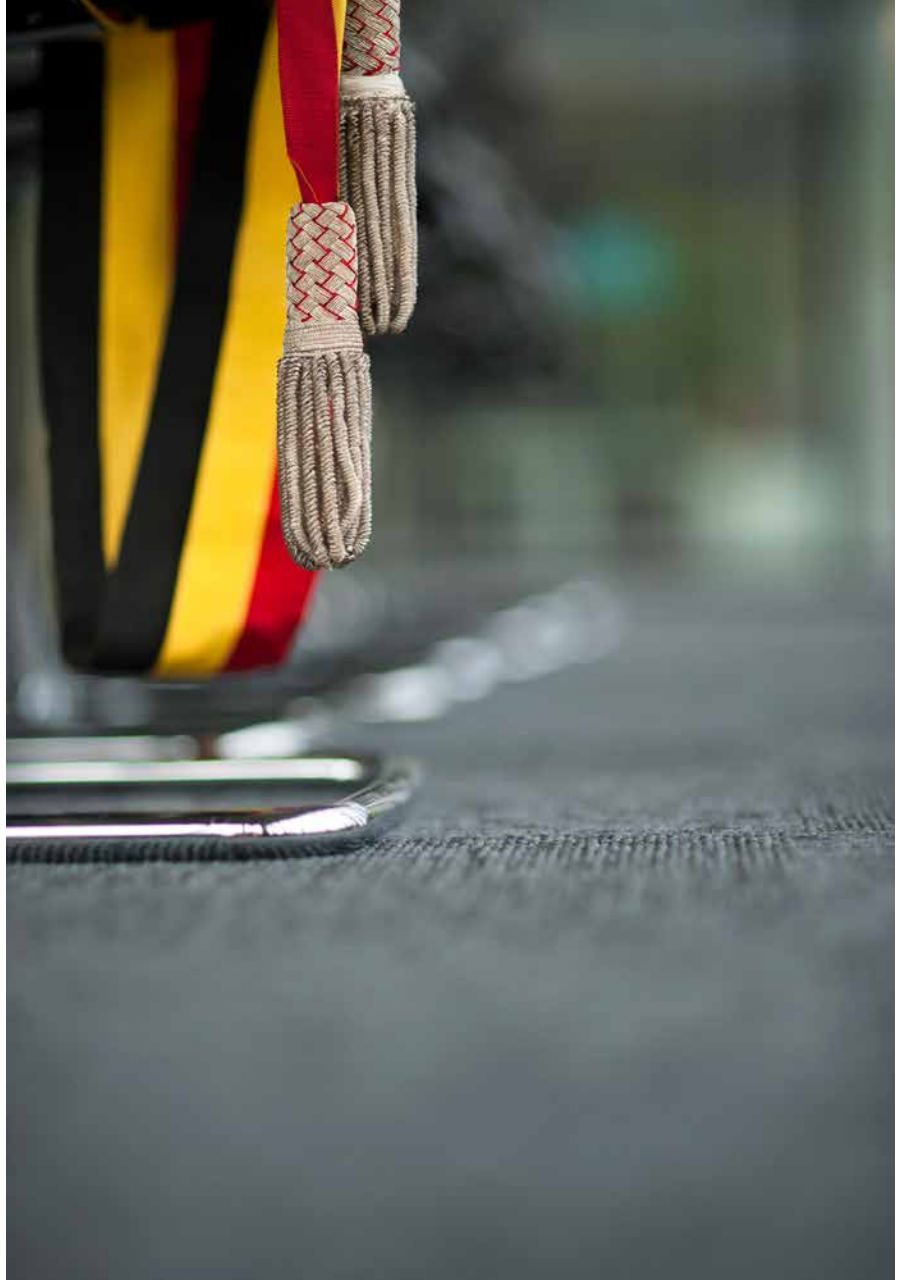
Absolute meerderheden in faciliteitengemeenten

In vijf van de zes faciliteitengemeenten haalde een partij de absolute meerderheid. In **Sint-Genesius-Rode** blijft L.Bourgmestre/Burgemeester (20 op 25 zetels) van burgemeester Pierre Rolin aan de macht. De Vlaamse schepenzetel van Anne Sobrie gaat er verloren. In **Linkebeek**, waar LB van burgemeester Yves Ghequière 9 van de 15 zetels behaalt, treedt er voor het eerst in 50 jaar een Vlaamse schepen aan. Roel Leemans was kandidaat voor LB en haalde op deze lijst het derde hoogste aantal stemmen.

De grootste verrassing werd in **Wezembeek-Oppem** genoteerd, waar nieuwkomer Horizon, een kartel van Wezem'move, Open Vld, Les Engagés en

Ecolo, een absolute meerderheid van 12 op 23 zetels behaalt en hiermee een einde maakt aan de decennialange dominantie van LB Wezembeek-Oppem. De 34-jarige Nicolas Celis wordt burgemeester. In **Kraainem** behaalt LB Kraainem-Unie van burgemeester Bertrand Waucquez eveneens een absolute meerderheid van 12 zetels (+4) op 23 en moet derhalve niet langer een coalitie vormen. In **Drogenbos** behoudt LB Drogenbos van burgemeester Alexis Calmeyn met 10 zetels op 17 zijn absolute meerderheid. Calmeyn kan beginnen aan zijn vierde ambstermijn als burgemeester.

Op **provinciaal niveau** zetten N-VA (10 zetels), CD&V (7 zetels) en Open Vld (4) voor de tweede legislatuur op rij hun coalitie verder. De drie partijen hebben in de provincieraad een meerderheid van 21 zetels op 36. Ook de vier uittredende gedeputeerden blijven op post: Gunther Coppens (N-VA), Bart Nevens (N-VA), Tom Dehaene (CD&V) en Ann Schevenels (Open Vld). Vlaams Belang (5 zetels), Vooruit (5 zetels), Groen (3 zetels) en UF (2 zetels) zitten er in de oppositie. ●

PODIUM

THEATER

DO - 5 DEC - 20.30

Revolutionary Road
tg STAN/de Roovers

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO - 12 DEC - 20.00

Parkplatz

Compagnie Cecilia
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

DO - 12 DEC - 20.15

Nuggets

Maxim Storms
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZA - 14 DEC - 20.30

Gruis/aan de twijfel

Jesse Vandamme/NTGent & Werktooneel
Tervuren, CC De Warandepoort,
02 766 53 47

ZA - 14 DEC - 20.30

Mamamanie

Julie Delrue
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO - 19 DEC - 20.15

Rexit!

**Bruno Vanden Broucke, Valentijn
Dhaenens & Vincent Stuer/kvs**
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DO - 19 DEC - 20.30

Anatole

Comp. Marius
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR - 20 DEC - 20.00

Overal zit mens

Tom Van Dyck
Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

KIDS

ZO - 1 DEC - 10.00

Betoverende beestjes (+3j)
ontbijtfilm

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZO - 1 DEC - 10.30

**De club van Sinterklaas.
Het Grote Sneeuwavontuur
(+5j)**
ontbijtfilm

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

ZO - 1 DEC - 11.00 EN 15.00

Piccolo (+3j)

Sprookjes enzo
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZO - 1 DEC - 15.00

De Peatles (+4j)

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

ZA - 7 DEC - 13.30

FamilieDag Sint (+3j)

met Zannemie
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA - 7 DEC - 15.00

PerDju (+8j)

Tinneke Van Ransbeeck
Overijse, op locatie: Eizer, 02 687 59 59

ZO - 8 DEC - 10.00

De Familie Muis (+4j)

filmconcert met Toon Smet (piano)
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZO - 8 DEC - 10.00

**Het varken, de vos en
de molen (+3j)**
ontbijtfilm

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

ZO - 8 DEC - 10.00

Elemental (+6j)

ontbijtfilm
Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

ZO - 8 DEC - 10.30

De GVR (+6j)

familiefilm
Kraainem, GC de Lijsterbes, 02 721 28 06

ZO - 8 DEC - 10.30

Garfield (+6j)

familiefilm
Tervuren, CC De Warandepoort,
02 766 53 47

ZA - 14 DEC - 17.00

Gratis chips! (+5j)

Compagnie Barbarie
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO - 15 DEC - 11.00 EN 15.00

Wetenschapsshow (3-12j)

Spelenderwijzer
Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

ZO - 15 DEC - 15.00

aai (+4j)

De Maan
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

📍 Revolutionary Road (5/12)

ZO - 15 DEC - 15.00

**De Klokkenuider van
Notre Dame (+6j)**

Theater Terra
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZA - 21 DEC - 15.00 EN 19.30

I think we need to talk (6-99j)

Collectief Elan (d)
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO - 22 DEC - 15.00

Set-up (+6j)

Kopergietery & KGbe
Sint-Pieters-Leeuw, op locatie: ACV-site
Ruisbroek, 02 359 16 00

HUMOR

Missie 2024

Hetty Helmoortel

ZO - 1 DEC - 20.30
Tervuren, CC De Warandepoort,
02 766 53 47

DO - 12 DEC - 20.30

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

DI - 3 DEC - 20.00

Eindejaarsconferentie 2024

Yannick Noben
Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

DO - 5 DEC - 20.30

Words. Beats. Jokes

'Nuff Said
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

6,7,8 & 9 DEC - 20.00 EN 15.00

Een is geen

Toneelkring Vrij & Blij
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

Bedankt om te komen

Jade Mintjens
6 EN 7 DEC - 20.30
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

WO - 11 DEC - 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR - 13 DEC - 20.00

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,
02 371 22 62

DO - 12 DEC - 20.00

Comedy Club Night

met Erhan Demirci, Thomas Smith,
Karim Shatla & MC Manu Moreau
Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

VR - 13 DEC - 20.30

Coach

Arnout Van den Bossche
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

VR - 13 DEC - 20.30

Verwachtingen

Erhan Demirci
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

VR - 13 DEC - 20.15

Sax, drugs & marsmuziek

Die Verdampte Spielerei
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DO - 19 DEC - 20.00

Onbestoff

Steven Goegebeur
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

DO - 19 DEC - 20.30

De Verlegen Versierder

Het Farcetheater
Tervuren, CC De Warandepoort,
02 766 53 47

VR - 20 DEC - 20.15

Kram

Herman Verbruggen
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

LITERATUUR

DO - 12 DEC - 20.00

**Boek & babbel met
Wouter Dehairs**

Hoelaart, op locatie: serre Michiels,
02 657 05 04

DANS

ZA - 7 DEC - 20.30

Theory of society

Compagnie Narcisse
Tervuren, CC De Warandepoort,
02 766 53 47

DO – 19 DEC – 20.00
De Notenkraaker
 Charkov City Ballet

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

MUZIEK

ZO – 1 DEC – 11.00
Pedrini's reis naar China
 aperitiefconcert
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO – 1 DEC – 15.00
Aznavour
 Frank Cools
 Wommel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

3 EN 5 DEC – 14.00
Sinterklaas in Winterwonderland
 De Lassies, Micha Mara, Connie Neefs, Hannelore e.a.
 Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO – 4 DEC – 14.00
Bal Populair
 Patrick Onzia
 Meise, GC De Muze van Meise, 02 892 24 40

DO – 5 DEC – 20.30
Het Grote Classic Stories
Muziekjaaroverzicht 2024
 Korneel De Clercq, Senne Guns & Lokko
 Wommel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

ZA – 7 DEC – 20.00
Meral Polat Trio
 Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

ZA – 7 DEC – 20.00
Poëzie & Groove
 Paul Heyman & Matthieu Idmtal
 Meise, GC De Muze van Meise, 02 892 24 40

ZA – 7 DEC – 20.00
Demi Geus
 Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

ZO – 8 DEC – 20.30
There is a light that never goes out
 Lara Chedraoui & Floris De Decker
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DI – 10 DEC – 14.30
Xmas DLX
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

WO – 11 DEC – 20.30
Tamala
 www-concert
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO – 12 DEC – 20.30
Belpop Bonanza Superstar
 Jan Delvaux & dj Bobby Ewing
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO – 12 DEC – 20.30
Áo Mar
 Áo
 Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Calima
 Farfar
DO – 12 DEC – 20.30
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43
ZO – 15 DEC – 11.00
 Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

DO – 12 DEC – 20.30
Natashia Kelly & Nicola Andreoli
 Jazz at Felix
 Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

VR – 13 DEC – 20.30
Pink Floyd.
The Greatest Hits Tour
 A Pink Floyd Experience
 Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

13 EN 14 DEC – 20.00
De Kleine Prins
 OCB Winterconcert
 Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

History of Britpop
ZA – 14 DEC – 20.15
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00
ZO – 15 DEC – 20.30
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZA – 14 DEC – 20.30
Noordkaap
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO – 19 DEC – 14.00
Tijdloos.
Hommage aan Rob De Nijs
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO – 19 DEC – 20.30
Kerstconcert
 Cosy Brass Quartet
 Ossel, Sint-Jan-de-Doperkerk, 02 460 73 24

VR – 20 DEC – 20.00
Yule
 Zefiro Torna & Ictus ft. Lore Binon & Meskerem Mees
 Wezembeek-Oppem, GC de Kam, 02 731 43 31

VR – 20 DEC – 20.00
Love Is All You Need
 Jean Bosco Safari, Ben Crabbé e.a.
 Meise, GC De Muze van Meise, 02 892 24 40

VR – 20 DEC – 20.00
Hoeilanders zingen Kerstmis
 Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

20, 21 EN 22 DEC – 19.00
César Franck International Piano Competition
 Kraainem, GC de Lijsterbes, 02 721 28 06

ZA – 21 DEC – 19.00
Winterconcert
 Koninklijke Harmonie Sint-Martinus
 Overijse & Percussion on Stage
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA – 21 DEC – 20.00
Fledermaus Forever
 Transparant
 Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZA – 21 DEC – 20.30
Soundcheck Songs & Backstage Stories part 2
 Tom Vanstiphout & Nina Babet
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

FILM

ZO – 1 DEC – 20.00
The End We Start From
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DI – 3 DEC – 14.00
Wonder
 Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

The Dead Don't Hurt
DI – 3 DEC – 20.00
 Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72
WO – 4 DEC – 20.00
 Tervuren, CC De Warandepoort, 02 766 53 47

DI – 3 DEC – 20.30
The Apprentice
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO – 4 DEC – 20.00
Ezra
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

MA – 9 DEC – 20.00
Kinds of Kindness
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI – 10 DEC – 20.00
Julie zwijgt
 Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

DI – 10 DEC – 20.30
Emilia Pérez
 Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DI – 3 DEC – 20.30
Soundtrack to a Coup d'Etat
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO – 11 DEC – 20.00
Memory
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO – 15 DEC – 20.00
Radical
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Waarom Wettelen?
MA – 16 DEC – 20.00
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90
MA – 16 DEC – 9.30 EN 19.00
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43
DI – 17 DEC – 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43
WO – 18 DEC – 20.00
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59
ZO – 22 DEC – 20.00
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

📍 Nuggets (12/12)

🕒 Winter Break (17/12)

DI - 17 DEC - 20.00

Winter Break

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

DI - 17 DEC - 20.00

Blazing Saddles

Tervuren, CC De Warandepoort,
02 766 53 47

WO - 18 DEC - 14.30

Memory

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO - 19 DEC - 15.00 EN 20.00

Das Lehrzimmer

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

VR - 20 DEC - 14.00 EN 20.30

Bad Boys 4: Ride or Die

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

EXPO

TOT 1 DEC

Véronique Bissay. Op reis

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

TOT 2 DEC

Fotografiecircuit.

Peter Van Steenwinkel

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

4 TOT 8 DEC

70j Toneelkring Vrij & Blij

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

4 DEC TOT 6 JAN

Fotografiecircuit.

Ivo Toremans

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

10 DEC TOT 11 JAN

Onvertelde verhalen: Pakistan & Afghanistan

Laure E. Meyers

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

12 TOT 21 JAN

Paula De Ryck. PDR

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

TOT 15 DEC

Resilience screenings

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 21 DEC

Sybre Vanoverberghe. Musa

Zaventem, CC De Factorij,
02 307 72 72

TOT 31 DEC

Nathalie Martius-Weber

Kam kiest voor Kunst

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

TOT 5 JAN

Victor Delhez en de

experimentele fotografie

Drogenbos, Felix Art & Eco Museum,
02 377 57 22

TOT 5 JAN

Love is Louder

Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 16 JAN

Elen Braga.

Als een leeuw in een kooi

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 19 JAN

Hans/Jean Arp & Sophie Taeuber-Arp. Friends, Lovers, Partners

Brussel, Bozar, www.bozar.be

VARIA

MA - 2 DEC - 19.30

Laat maar. Wat tieners en ouders tegen elkaar zeggen en waar het echt over gaat

Klaar Hammenecker

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

WO - 4 DEC - 20.00

Darwins moordbekenenis

Johan Braeckman

Sint-Pieters-Leeuw, Landhuis De Viron,
02 371 22 62

DO - 5 DEC - 20.00

In de naam van de vader, de zoon & de sport

Benno Wauters

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

VR - 6 DEC - 20.00

Duik in de Belgische jazzgeschiedenis

Nero's Muzikanten

Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

ZA - 7 DEC - 18.00

Volkskeuken

i.s.m. Fedasil Machelen

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

DI - 10 DEC - 20.30

Dwars door de Lage Landen

Arnout Hauben

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO - 12 DEC - 20.30

Iedereen miljonair?

Sarah Zwaenepoel

Dilbeek, Dil'arte, 02 466 20 30

VR - 13 DEC - 16.00

De warmste avond

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

ZA - 14 DEC - 14.00

Repair Café

Grimbergen, Charleroyhoeve,
info@repaircafegrimbergen.be

ZA - 14 DEC - 20.00 & ZO - 15 DEC - 15.00

25j musicals in Zaventem

Zaventem, CC De Factorij, 02 307 72 72

DI - 17 DEC - 20.00

Investeren in de tweede en derde helft van je leven

Michaël Van Droogenbroeck

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

WO - 18 DEC - 19.00

PDR. Levenslang Afasie

Maurits Ohler

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZA - 21 DEC - 18.00

Kerstcorrida

aflossingsrun

Sint-Pieters-Leeuw, Rink, 02 371 22 62

ZA - 21 DEC - 20.15

Tot Altijd

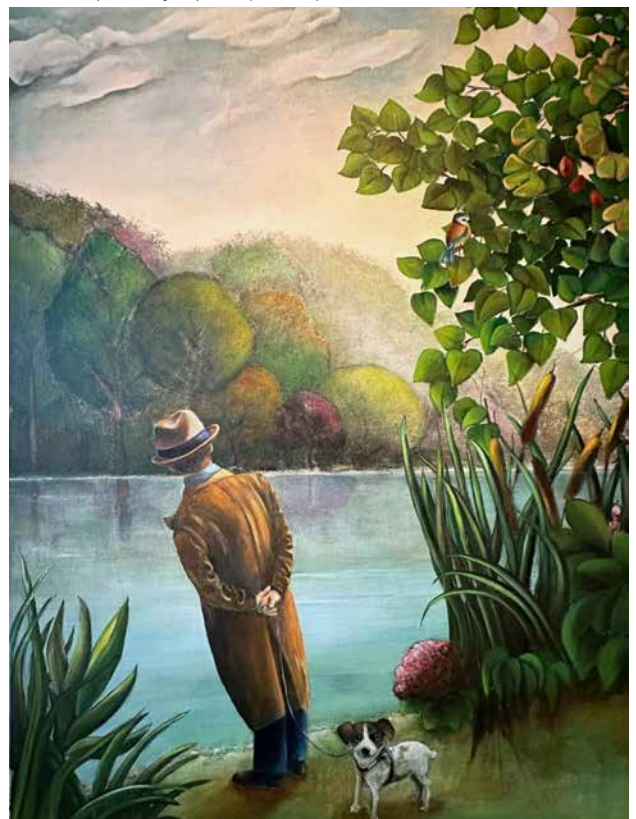
Aufond Producties

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

📍 Vind met de
QR-code de volledige
cultuurkalender van
december 2024 en
januari 2025.

🕒 Véronique Bissay. Op reis (tot 1/12)

Uit de mentale fuik

👤 Johan Braeckman

Evolutietheorie, natuurlijke selectie, het ontstaan van soorten, survival of the fittest, struggle for live. Met zijn boek *On the Origin of Species* veranderde de Engelse natuurkundige Charles Darwin onze kijk op mens en natuur volledig. De bekende Gentse filosoof Johan Braeckman weet er alles over.

TEKST Michaël Bellon – FOTO Filip Claessens

Na dertig jaar lesgeven, verliet gewoon hoogleraar Wijsbegeerte Johan Braeckman de Universiteit Gent, maar dat wil niet zeggen dat hij veel stilzit. Binnenkort geeft hij een lezing over Darwin, waarmee zijn academische carrière ooit begon. *Darwins moordbekenentenis* was een van de eerste populariserende boeken die Braeckman schreef. 'Ik probeer er het mechanisme uit te leggen dat Darwin heeft ontdekt: de natuurlijke selectie. *Moordbekenentenis* is trouwens een term die Darwin zelf gebruikte in een brief aan een vriend, omdat hij zeer goed beseftte dat wanneer hij zijn theorie bekend zou maken hij de toen populaire – in zijn ogen verouderde – opvattingen over de herkomst van het leven van tafel zou vegen. En dat lag gevoelig. Wat hij voorspelde, is ook uitgekomen. Tot op heden is het stof *Over het ontstaan van soorten* uit 1859 nog niet gaan liggen. Nog altijd zijn er miljoenen mensen die Darwins theorie verwerpen.'

Weerstand

Het lijkt is dus nog niet helemaal dood. Vaak botst het geloof van mensen in een schepper die zijn schepping van een intelligent design zou hebben voorzien met de evolutietheorie. Terwijl Darwin zelf aanvankelijk ook gelovig was. Braeckman: 'Hij studeerde zelfs nog voor Anglicaanse dominee, maar stopte die studie omdat hij aan zijn bekende reis met het schip de H.M.S. The Beagle kon beginnen. Nadien heeft zijn eigen theorie hem verwijderd van het christendom. Zijn vrouw is levenslang gelovig gebleven, maar ondanks hun verschillende levensbeschouwingen en het verdriet daarover hadden ze een zeer goede relatie.'

Toch komt de weerstand tegen de evolutietheorie ook uit andere hoek. 'Zelfs uit academische kringen. Er zijn bijvoorbeeld feministen of andere mensen die ideologisch progressief georiënteerd zijn, die er moeite mee hebben. Dat berust op misverstanden.

Het is natuurlijk niet omdat je met de evolutietheorie dingen beter kan begrijpen, dat je automatisch een racistisch of seksistisch wereldbeeld zou voorstaan.'

'Als een fout mens- of wereldbeeld deel uitmaakt van je identiteit, dan zit je in een mentale fuik. Bij creationisten die in een schepping geloven, is dat niet anders dan bij complotdenkers of antivaxers', weet Braeckman. Het enige dat je dan kan doen, is informeren en de bestaande misverstanden uit de weg proberen te ruimen. Zo heeft *survival of the fittest* niets met de wet van de sterkste te maken, maar wel met het belang van aanpassingsvermogen voor de evolutie van soorten. 'Mensen denken soms te snel dat ze de evolutietheorie snappen, waardoor er foute interpretaties opduiken. Darwin is trouwens ook niet echt de ontdekker van de evolutie van soorten. Men wist al langer dat soorten zich konden ontwikkelen of uitsterven. Maar het is niet omdat je weet dat er bijvoorbeeld zo iets zoals zwaartekracht bestaat, dat je er een wetenschappelijke verklaring voor hebt. Die theorie is een van de verdiensten van Darwin.' ●

WO – 4 DEC – 20.00

Darwins moordbekenentenis

Johan Braeckman

Sint-Pieters-Leeuw, Landhuis De Viron, 02 371 22 62, www.johanbraeckman.be

FAVORIETEN VAN

Simona Mihaela
Stoia

MOOISTE PLEK IN ROEMENIË

Elk Roemeens
dorpje.

FAVORIET GERECHT

Acusca
(groentepasta).

MOOISTE HERINNERING

AAN ROEMENIË
Samen met mijn
oma in de tuin
werken.

in al haar schoonheid aan ons onthult en de druk van de digitale wereld ver weg is?' Zo'n plek vond Stoia in haar tuin, waar zij allerlei kruiden en groenten teelt volgens de principes van de permacultuur. 'Je kunt je tuin zo indelen dat planten elkaar behoeden voor gevaar. Zo beschermt munt oregano tegen bepaalde insecten. Wonderlijk toch hoe de natuur ons leert samenwerken.'

Vissen met gevoel voor kunst

Herinneringen aan haar geboorteland Roemenië brengen Simona terug naar de moestuin van haar grootmoeder. Daar leerde zij de echte betekenis van de term duurzaamheid. 'Mijn oma liet niet toe dat wij alle maïskolven oogstten. Wij moesten er laten hangen voor de vogels, zodat ook zij de winter konden doorkomen. Zij deed mij inzien dat wij onlosmakelijk met de natuur verbonden zijn.' Ze toont een filmpje waarin mannelijke Japanse kogelvisjes in het zand kunstwerken maken om de vrouwtjes te verleiden. Het is die liefde voor de natuur die maken dat haar eigen creaties doorleefd zijn. Ze hebben iets organisch, iets levensecht. Het is een inzicht dat ze meegeeft aan haar studenten van het KASK, de hogeschool waar ze ondertussen van leerling naar docent evolueerde.

Voor de generaties na ons

'Ik gun mijzelf en mijn schilderijen vrijheid', zegt Stoia. 'Ik schilder zonder op voorhand te weten wat het eindresultaat zal zijn. Zonder na te denken over wat anderen zullen zeggen. Ik laat het werk ontstaan, zonder verwachting. Het werk groeit en creëert zichzelf.' Bij het woord vrijheid denkt ze ook aan haar man die in 1990, na de val van het communistische regime in Roemenië, naar België kwam. 'Hij effende het pad naar vrijheid. Hier kreeg ik de ruimte om te worden wie ik ben. Hier vond ik mijn plek en mijn bestaansreden als kunstenaar. Moeilijke dagen laat ik niet aan mijn hart komen. Ik zie het als mijn plicht om door te blijven gaan. Ik vergeet nooit dat er vele generaties voor mij nodig waren om voor ons een kader te schetsen waarin wij vandaag in alle vrijheid kunnen uitbeelden wat wij willen uitbeelden. Het is aan ons om daar het maximum mee te doen, zodat de generaties na ons het nog beter kunnen doen.' ●

Verbonden met de natuur

De terugkeer naar een verloren paradijs. Die sfeer roept Simona Mihaela Stoia met haar schilderijen op. 'Mijn werken onthullen iets dat dieper gaat dan de werkelijkheid.'

TEKST Nathalie Dirix - FOTO Filip Claessens

In haar atelier in Ottenburg, midden het glooiende landschap, komen haar abstracte schilderijen met subtiele kleurschakeringen tot stand. Als kind droomde Simona Mihaela Stoia er al van om kunstenaar te worden. Het duurde echter tot in 2010, nadat zij haar man naar België volgde, vooraleer zij zich inschreef voor een schildersopleiding. 'De ontmoeting met mijn echtgenoot en mijn inschrijving aan de kunstacademie zijn het beste wat mij overkwam. Schilderen werkt bevrijdend.'

Ode aan Moeder Natuur

Inspiratie vindt ze in de natuur. 'Tijdens mijn wandelingen observeer ik aandachtig de natuurlijke omgeving. Zij evolueert voortdurend. Een andere lichtinval, het groen van de bomen, het gras,... Dat verrassende effect, eigen aan de natuur, fascineert mij.' Het centrale thema dat in haar werk terugkeert, is onze (dis)connectie met de natuur. 'Verlangen wij niet allemaal naar de verloren Tuin van Eden? Naar een plek waar de natuur zich

EN Attuned to nature

Through her paintings, Simona Mihaela Stoia invites us to return to a lost paradise 'My works reveal something deeper than reality.' Amid the undulating landscape of Ottenburg, her studio is where Stoia's abstract paintings with nuanced colour shifts come to life, exploring the recurring theme of our (dis) connection with nature. 'Do we not all yearn for the lost Garden of Eden, a place where nature reveals its beauty in its entirety? I grant myself and my paintings freedom. I paint without knowing the final result or worrying about others' reactions, letting the work take shape naturally.'